

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - DECEMBER 2011 - LETNIK 11

poštmina plačana pri pošti Žetale

Številka 43, december 2011

Dobitniki občinskih priznanj in diplomanti

Na prireditvi ob 12. občinskem prazniku, so bila podeljena občinska priznanja, ki so jih prejeli:

ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE je bila podeljena JOŽEFU VOGRINCU za dolgoletno delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Žetale in na področju lokalne samouprave.

ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE je bila podeljena ŽENSKEMU PEVSKEMU ZBORU KULTURNEGA DRUŠTVA ŽETALE ob 10-letnici uspešnega delovanja zbora.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE je bilo podeljeno VINCENCU ŠIRCU za dolgoletno delo na področju lokalne samouprave in v Prostovoljnem gasilskem društvu Žetale.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE je bilo podeljeno VIKTORJU ŽERAKU za dolgoletno aktivno delo v Lovski družini Žetale.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE je bilo podeljeno KMETIJI MARIJE IN SLAVKA ŠIRCA za dosežene uspehe na področju kmetijstva in delo v Strojnem krožku Žetalanec.

ŽUPANSKO PRIZNANJE je bilo podeljeno ge. VALENTINI VIDOVIČ za 10-letno uspešno vodenje Ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale.

Sledila je razglasitev diplomantov, ki so v preteklem obdobju diplomirali na višjih in visokih šolah.

V 366 dneh leta 2012 Vam želimo zdravja, sreče, uspeha, ljubezni, naj se Vam uresničijo osebne želje.

Blagoslovljen beli Božič:

*župan A. Butolen, OBČINSKA UPRAVA
in Uredniški odbor Žetalskih novic*

Dober dan

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše Občine Žetale.

Naj zazveni UVODNIK s stih Pavčkove poezije iz zbirke sonetov Same pesmi o ljubezni:

»Odpre nebo se, trzne svet v prasili,

vzdrhti telo mišljenja, duša čustev,

zamahne z roko Bog in angel s krili

In je ljubezen. Vsebeseda ljudstev.«

Minevajo življenja velikih in malih ljudi v času, ko se tudi narava odpravlja k počitku. Jutranja megla, oster veter, jate neodselenih ptic in sivina oznanjajo pozno jesen in čas bele odeje. Polja so pospravljena, ozimnica bogata, vrstijo se fureži, prav primeren čas za srečanja, izobraževanje, načrtovanje za prihajajoče leto, bogatejše za en dan življenja in dogodkov doma in po svetu. Politike je obilo v vseh medijih. Če si še tako nopolitičen, beseda nanese na pogovor o vladi, zakonih. O recesiji že ne govorimo več, ker se je trdno zasidrala v domovini in po svetu. Brez polemike gremo naprej. Minil je veseli MIKLAVŽ, mimo so godovniki, ki razlagajo različne usode ljudi. Približuje se čas družinskih doživetij, čas miru, posedanja ob topli peči, čas za starejše, onemogle in mnogo drobnih skrbi za blagor življenja.

Pobrskejmo še malo po dogodkih jeseni. Občinski praznik – kosanjev piknik nam je dobro uspel, pestro so bile postavljene razstave, obiskovalcev zadovoljivo število, boginja DIANA je poskrbela za oster pogled LOVSKE DRUŽINE ŽETALE, ljubitelji polhrije so prišli na svoj račun, GRČE IN GRČICE so se dobro izkazali, športni dogodki so tudi mimo, gasilske vaje uspešno izvedene, upokojenci so bogato razstavljali, kulturniki so poskrbeli za pestrost ob proslavi.

Uredniški odbor Ž.N. pa je poskrbel, da je vse zapisano v NOVICAH, lahko jih vzamete v roke in se seznanite z dogodki po Žetalskem.

Želimo Vam prijetno praznovanje, srečen, zdrav, miren BOŽIČ in prijeten vstop v leto 2012.

Uredniški odbor in odgovorna urednica M.K.

Sprehod po vsebini

Dobitniki priznanj	2
Dober dan	3
Novice iz občinske uprave	4-6
Iz naših krajev	7-22
Iz naše župnije	22 - 23
Iz vasi v vas	24 - 32

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale

Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale

Odgovorni urednica: Marija Krušič

Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO

ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN

Lektorica: Mojca Kopše

Fotografija na naslovnici: Toni BUTOLEN

Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.

Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na

podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS

štev.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001

vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

Občanke, občani vabljeni v sodelovanju s prispevki, na elektronski naslov: urednistvozetale@gmail.com.

NOVO OBDOBJE

jih na referendumih zavrnili. Predvsem pa se nam obeta poseg v javni sektor. Ko vsi ploskamo izjavam, kako je potrebno zmanjšati javno porabo, pa se moramo zavedati, da to v večini primerov pomeni manjši obseg ali pa slabšo kakovost storitev v predšolski vzgoji, osnovni šoli, srednjih šolah, na univerzah, v zdravstvu, v kulturi, v državni upravi in lokalni samoupravi

Po treh letih ekonomske, po mojem pa tudi moralne, krize, ki je zajela domala ves svet in seveda tudi našo državo, je postalo jasno, da se vlada s krizo ni spopadala preveč uspešno. Res je tudi, da se je tudi opozicija vedla neodgovorno in praktično blokirala vse pomembnejše zakone in reforme. V takšnih okoliščinah so vsi videli rešitev v predčasnih volitvah, čeprav bi bilo bolj učinkovito, če bi že v začetku letošnje pomladi v parlamentu izglasovali konstruktivno nezaupnico vladi in izvolili novo ter na ta način pridobili dragoceno leto.

Naj bo kakorkoli; ko boste brali te vrstice, bodo volitve že za nami, predvolilne obljube pa povečini pozabljene. Ker pa se obeta zmaga sedanji opoziciji, bodo pozabljeni tudi vsi njihovi očitki na račun reform, ki so privedli do padca le-teh na referendumih. Ostala pa bo kriza, ki se ponovno pogloblja in tudi nova vlada bo morala poseči po nepriljubljenih ukrepih. V letu, ki prihaja, pa tudi v naslednjih, se nam realno obeta zategovanje pasu na vseh področjih in sprejem reform, ki bodo še bolj drastične, kot so bile tiste, ki smo

ter manj socialnih pravic. Javni sektor namreč ni zgolj parazit, ki troši težko prigraran denar, temveč je realno tista sfera v družbi, ki kaže na standard življenja v neki skupnosti. Obeta se nam torej padec življenjskega standarda. Ni potrebno biti ekonomist, da nam je jasno, da samo znižanje javne porabe in padec življenjskega standarda nista ukrepa, ki bi prinesla dolgoročno in sistemsko rešitev. Sta le začasna ukrepa, ki morata biti osnova ponovnemu oživljanju gospodarstva, ki je v razsulu. Če se to ne bo zgodilo, bo šla pot samo še navzdol. Odgovornost vlade na tem področju je ogromna. Upati je samo, da bo imela nova vlada čim večjo podporo, da se bo ukrepov lotila čim prej, da bo imela podporo tudi v javnosti, četudi komu ne bo všeč opcija, ki bo zmagala.

V takšni situaciji je jasno, da se nam tudi v občini obeta manj investicij in bomo morali naša pričakovanja zmanjšati na realno raven. Če smo bili do sedaj pogosto razočarani nad uspehom na evropskih razpisih, bomo v bodoče morali biti zadovoljni, če bomo vsaj tako uspešni, kot smo bili do sedaj. Posebej pa se bo

potrebno potruditi pri pripravi investicijske dokumentacije. Ni pomembno zgolj, da je brezhibna, pomembno je tudi, da je pripravljena tako, da prinaša čim več točk glede na razpisne pogoje. Ravno to pa je najtežje, ker so v večini primerov točkovniki napisani v korist velikih občin.

Glede na zapisano je še posebej pomembno, da smo v letošnjem letu dokončali eno najpomembnejših investicij v občini, to je izgradnjo otroškega vrtca. Dokončali smo tudi tri odseke javnih poti in poravnali velik del obveznosti, ki so ostale še iz lanskega leta, in to kljub temu, da je bila primerna poraba in sredstva občinam za investicije bistveno zmanjšana. Za nami je torej kljub krizi uspešno leto, na katero smo lahko ponosni.

Upam, da bomo tudi v prihodnje s skupnimi naporii našli pot, da kljub neugodnim časom postorimo čim več za boljšo kakovost življenja v občini. Naša prednost je ravno v tem, da smo takšnih situacij že vajeni.

Sicer pa sreča vendarle ni samo v materialnih dobrinah. Sreča je v nas samih, v našem dožemanju samih sebe in v pozitivnem odnosu do ljudi in stvari, ki nas obkrožajo.

Želim, da to srečo v letu, ki prihaja, najdemo vsak dan v letu, da nam služi zdravje in da nam bo vsaj narava prizanesljiva.

Želim vam vesele božične praznike in srečno novo leto.

Vaš župan!

12. PRAZNIK OBČINE ŽETALE IN 21. KOSTANJEV PIKNIK

V septembru in oktobru so v Občini Žetale potekale prireditve v počastitev 12. praznika Občine Žetale in 21. kostanjevega piknika. Kot je že v tradiciji, so potekale najprej športne prireditve. Organizator športnih prireditev je bilo športno društvo Žetale. Športne prireditve so bile organizirane v naslednjih disciplinah: mali nogomet, namizni tenis, odbojka, košarka-metanje trojk, šah, streljanje z zračno puško in vlečenje vrvi. V sklopu prireditev ob občinskem prazniku so bile svojemu namenu svečano predane pomembne investicije na področju gospodarske infrastrukture. Najprej je bila v petek, 23. septembra, otvoritev modernizirane občinske ceste JP 741381 Žale-Režek v dolžini 771 m. Naslednja slovesnost je bila v nedeljo, 9. oktobra, in sicer otvoritev dveh odsekov lokalnih cest: preplastitev in delna razširitev lokalne ceste LC 240051 Žetale-Trebež-Stopnica v dolžini 1.1700 m ter razširitev in preplastitev LC 20040 Žale-Varvasela-Gruškovje v dolžini 1.650 m. Tradicionalna prireditev se je v petek, 30. septembra, tudi letos odvijala na kmetiji Kolar v Dobrini ob luščenju in kožuhanju. Strojni krožek je v petek, 7. oktobra, pripravil gozdarsko tekmovanje na travnatem igrišču ob OŠ Žetale za naslov Žetalske grče in grčice. Še pred tem je bila na transfuzijskem oddelku Splošne bolnišnice Ptuj krvodajalska akcija, ki sta jo skupaj organizirala Občinska organizacija RK Žetale in Strojni krožek Žetalanec. V soboto, 8. oktobra, je Lovska družina Žetale pripravila srečanje z občani na lokaciji Lovske kočice Tisovec, kjer so se lahko občani poskusili v streljanju na glinaste golobe. Istega dne je bil pohod Planinskega društva Žetale do izvira reke Sotle. V četrtek, 13. oktobra, je v sejni sobi Občine Žetale v živo potekala priljubljena radijska oddaja Radia Ptuj, »Orfejek«.

Vrhunec prireditev se je začel v petek, 14. oktobra, ko je bil najprej

v prireditvenem šotoru ob OŠ Žetale otroški kostanjev piknik. Zvečer pa je bil društveni večer, srečanje krvodajalcev ter podelitev priznanj in pokalov. Za zabavo je poskrbel ansambel Pajdaši. Sobota, 15. oktobra, je bila vrhunec prireditev. Najprej je bila ob 14. uri v sejni sobi Občine Žetale slavnostna seja Občinskega sveta, na kateri je bil slavnostni govornik župan Anton Butolen. V svojem nagovoru je spregovoril o dosežkih Občine Žetale v minulih 13 letih, pa tudi problemih, ki spremljajo delovanje občine. Ob 15. uri je bila v avli Osnovne šole Žetale otvoritev razstav, ki so jih pripravila društva, ki delujejo v Občini Žetale. Razstave so pripravili: Društvo podeželskih žena, Društvo upokojencev, Občinska organizacija RK Žetale, Turistično društvo Žetale ob 10-letnici, Prostovoljno gasilsko društvo Žetale, Strojni krožek Žetalanec, Lovska družina Žetale in Osnovna šola Žetale.

Ob 16. uri je bila v prireditvenem šotoru osrednja prireditev ob 12. občinskem prazniku. Osrednje prireditve so se udeležili številni občani in gostje. Med gosti so bili med drugim: poslanec DZ Branko MARINIČ, poslanec DZ in župan Občine Destnik Franc PUKŠIČ, županja Občine Majšperk dr. Darinka FAKIN, župan Občine Podlehnik Marko MAUČIČ, župan Občine Videm Friderik BRAČIČ, predsednik Občinskega sveta Občine Đurmanec Ivan Krkalo in drugi. V kulturnem programu so nastopili učenci OŠ Žetale, ki so s prizorom na temo trgatve navdušili prisotno občinstvo, Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale in Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale. Slavnostni govornik na osrednji prireditvi ob 12. občinskem prazniku Občine Žetale je bil župan Anton Butolen. Sledila je razglasitev diplomantov, ki so v preteklem obdobju diplomirali na višjih in visokih šolah. Na prireditvi so bila podeljena občinska priznanja, ki so jih prejeli:

ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE je bila podeljena JOŽEFU VOGRINCU za dolgoletno delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Žetale in na področju lokalne samouprave.

ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE je bila podeljena ŽENSKEMU PEVSKEMU ZBORU KULTURNEGA DRUŠTVA ŽETALE ob 10-letnici uspešnega delovanja zbora.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE je bilo podeljeno VINCENCU ŠIRCU za dolgoletno delo na področju lokalne samouprave in v Prostovoljnem gasilskem društvu Žetale.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE je bilo podeljeno VIKTORJU ŽERAKU za dolgoletno aktivno delo v Lovski družini Žetale.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE je bilo podeljeno KMETIJI MARIJE IN SLAVKA ŠIRCA za dosežene uspehe na področju kmetijstva in delo v Strojnem krožku Žetalanec.

ŽUPANSKO PRIZNANJE je bilo podeljeno ge. VALENTINI VIDOVIČ za 10-letno uspešno vodenje Ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale.

Po končanem uradnem delu osrednje prireditve ob 12. občinskem prazniku je sledilo družabno srečanje s pogostitvijo. Zatem se je začel in trajal do zgodnjih jutranjih ur že 21. kostanjev piknik, na katerem je za dobro razpoloženje poskrbel ansambel Akordi.

Prireditve ob 12. občinskem prazniku in 21. kostanjevem pikniku so se končale v nedeljo, 16. oktobra, s srečanjem starejših občanov in tekmovanjem frajtonerjev.

Zadnja prireditev ob letošnjem občinskem praznovanju je bila Gasilska vaja ob mesecu požarne varnosti v petek, 28. oktobra, ki se je odvijala na kmetiji Kolar v Dobrini.

Na koncu naj gre zahvala vsem, ki so si prizadevali, da je program prireditev ob letošnjem 12. občinskem prazniku in 21. kostanjevem pikniku uspel. Nasvidenje na 13. prazniku Občine Žetale in 22. kostanjevem pikniku.

Izgradnja vrtca je končana

30. novembra 2011 se je končala izgradnja Otroškega vrtca v Žetalah, ena največjih investicij v zgodovini Občine Žetale. Lahko rečemo, da je gradnja vrtca potekala hitro, brez zapletov, saj je bil tri-oddelčni vrtec zgrajen v rekordnem času slabega pol leta. Glavni izvajalec del je bilo podjetje GP PROJECT ING iz Ptuja. Pogodbena vrednost projekta znaša

950.013,20 EUR, k temu pa je potrebno prišteti še zneske za nakup zemljišča, projektno in investicijsko dokumentacijo, stroške za izvedbo priključkov, ter strokovni nadzor pri gradnji in se tako dejanska vrednost projekta izkazuje v znesku 1.069.033 EUR. Seveda tako velike investicije ne bi mogli izvesti brez pomoči EU in države, ki prispevata

877.804 EUR, a je kljub temu delež sredstev, ki jih mora prispevati Občina Žetale kar precejšen in znaša 191.229 EUR. Tehnični pregled vrtca je bil v četrtek, 1. decembra. Manjše pomanjkljivosti bo potrebno odpraviti in potem bo izdano uporabno dovoljenje. Slovesna otvoritev vrtca bo v soboto, 17. decembra ob 14. uri.

Modernizacija ceste JP 741401 Žerak-Fišer

V začetku meseca oktobra se je pričela modernizacija občinske ceste JP 741401 Žerak-Fišer v dolžini 442 m in širine 3 m. Na

javnem razpisu je bil izbran izvajalec del Asfalti Ptuj. Pogodbena vrednost del znaša 71.633,39 EUR. Lepo jesensko vreme je omogočilo,

da je izvajalec Asfalti Ptuj gradbena dela pri modernizaciji ceste izvajal nemoteno in jih zaključil do 15. novembra.

Seje občinskega sveta

2. IZREDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA

V ponedeljek, 3. oktobra 2011, je bila v sejni sobi Občine Žetale 2. izredna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Dnevni red je obsegal tri točke dnevnega reda. Svetniki so najprej sprejeli Sklep o izvajanju prostorsko izvedbenega akta. Uvodno obrazložitev k tej točki dnevnega reda je podal predstavnik Skupne občinske uprave iz Ptuja, Stanislav Napast. Navedeni sklep pomeni začasno rešitev, ki bo v veljavi do sprejema Občinskega prostorskega načrta. Ker je Občina Žetale v fazi sprejemanja Občinskega prostorskega načrta, nima smisla spreminjati prostorsko ureditvenih pogojev (PUP). Po razpravi je bil sprejet sklep: Upravna enota Ptuj smiselno uporablja naslednje člene Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje Občine Žetale (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 20/92, 22/92-popravek, 27/93, 26/94, Uradni list RS, št. 117/07) 17/2, 17/3, 19/1, 20, 28/13 za odobritve, 39a/4 za soglasja, 19/3 ter 22/2 za mnenja). Za svoje odločitve si lahko pridobi podatke in strokovne obrazložitve na Skupni občinski upravi Občin v

Spodnjem Podravju. V nadaljevanju je Občinski svet obravnaval Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Lekarne Ptuj. Sprememba navedenega odloka je potrebna zaradi ustanovitve Organizacijske enote lekarne v Destniku. Osrednja točka 2. izredne seje Občinskega sveta pa je bila sprejem sklepov o podelitvi priznanj Občine Žetale za leto 2011. Na podlagi objavljenega razpisa je v predvidenem roku prispelo 10 predlogov za podelitev priznanj Občine Žetale v letu 2011. Po obširni razpravi je Občinski svet občine Žetale sprejel odločitev, da občinska priznanja za leto 2011 podeli naslednjim prejemnikom:

ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE se podeli JOŽEFU VOGRINCU za dolgoletno delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Žetale in na področju lokalne samouprave.

ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE se podeli ŽENSKEMU PEVSKEMU ZBORU KULTURNEGA DRUŠTVA ŽETALE ob 10-letnici uspešnega delovanja zbora.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE se podeli VINCENCU ŠIRCU za dolgoletno delo na področju lokalne

samouprave in v Prostovoljnem gasilskem društvu Žetale.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE se podeli VIKTORJU ŽERAKU za dolgoletno aktivno delo v Lovski družini Žetale.

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE se podeli KMETIJI MARIJE IN SLAVKA ŠIRCA za dosežene uspehe na področju kmetijstva in delo v Strojnem krožku Žetalanec.

Župan je obvestil Občinski svet, da bo župansko priznanje podelil ge. Valentini VIDOVIČ za 10-letno uspešno vodenje Ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale.

7. REDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA

V torek, 15. novembra, je bila 7. redna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Dnevni red je obsegal 10 točk. Najprej je Občinski svet potrdil zapisnika 6. redne seje in 2. izredne seje Občinskega sveta. Zatem so bile predstavljene Idejne zasnove Kulturne dvorane Žetale. Predstavljeni sta bili dve zasnovi, in sicer idejna zasnova, ki jo je pripravilo podjetje ŽIHER d.o.o., iz Moškanjcev, in idejna zasnova podjetja TMD invest iz Ptuja. Namen priprave idejnih zasnov je določiti najboljšo varianto za

izdelavo projektne dokumentacije za izgradnjo Kulturne dvorane Žetale. S projektom izgradnje Kulturne dvorane se bo Občina Žetale prijavila na 6. javni poziv za pridobitev sredstev iz Regionalnih razvojnih programov. Pogoj za pridobitev teh sredstev je, da je dvorana večnamenska. Sedanja dvorana je poleg dotrajanosti premajhna in nefunkcionalna, zato je nova dvorana nujno potrebna. Sedanja dvorana lahko prejme 100 obiskovalcev, nova bi jih sprejela 180. Idejna zasnova predvideva še prostore za nastopajoče s povezavo na oder, sanitarije, delilno kuhinjo, klubski prostor in poseben vhod za invalide. Po predstavitvi so člani Občinskega sveta večjo naklonjenost pokazali do idejne zasnove izgradnje Kulturne dvorane, ki jo je pripravilo podjetje TMD iz Ptuja.

V nadaljevanju se je tekla razprava o dopolnjenem Osnutku Odloka o občinskem prostorskem načrtu. Osnutek Odloka o dopolnjenem občinskem prostorskem načrtu sta predstavila predstavnika

SOU Ptuj, g. Stanislav Napast in g. Peter Cafuta. Uvodoma je g. Napast navedel razloge, zakaj postopek navedenega akta traja tako dolgo. Glavni razlog je, da se je vmes dvakrat spremenila zakonodaja. Zatem je predstavil Osnutek Odloka o dopolnjenem občinskem prostorskem načrtu, ki obsega strateški in izvedbeni del načrta.

Strateški del določa:

- izhodišča in cilje prostorskega razvoja občine,
- zasnovo prostorskega razvoja občine,
- zasnovo gospodarske javne infrastrukture lokalnega pomena in gradjenega javnega dobra,
- območja naselij, vključno z območji razpršene poselitve, ki so z njimi prostorsko povezana,
- območje razpršene poselitve,
- usmeritve za razvoj prostorskih ureditev.

V izvedbenem delu OPN določa:

- območje namenske rabe prostora, prostorske izvedbene pogoje,
- območja, za katera se pripravi občinski prostorski načrt.

Upoštevanih je bilo 82 pobud za spremembo namenske rabe prostora, 7 pobud ni bilo upoštevanih. Upoštevanih je bilo 346 uskladiitev glede na namensko rabo prostora.

Dopolnjen Osnutek občinskega prostorskega načrta je potrebno poslati na Ministrstvo za kmetijstvo in Ministrstvo za okolje, ki morata na tako pripravljen dopolnjen osnutek podati soglasja. Po prejemu soglasja se bo pripravil Predlog odloka o Občinskem prostorskem načrtu, ki bo sprejet predvidoma do maja 2012. V nadaljevanju se je svet sprejel Sklep o sistemizaciji delovnih mest v enoti vrtec OŠ Žetale. Na podlagi sprejete sistemizacije se bodo v vrtcu zaposlile 2 vzgojiteljici in 2 pomočnici vzgojiteljic. Sprejet je bil sklep o potrditvi cen programov za OŠ Žetale – enota vrtec. Za prvi oddelek bo cena vrtca znašala 464 EUR, za drugega pa 363 EUR. V nadaljevanju se je Občinski svet obravnaval prispele vloge ter se seznanil z informacijami, ki jih je podal župan.

Jože Krivec

Poziv graditeljem objektov za kmetijsko proizvodnjo

Na podlagi 39. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih – ZKZ-C (Uradni list RS, št. 43/11) lahko lokalna skupnost z občinskim podrobnim prostorskim načrtom (v nadaljnjem besedilu: OPPN) načrtuje nekatere kmetijske objekte na kmetijskih zemljiščih (brez spremembe namenske rabe prostora). Zato Skupna občinska uprava občin v Spodnjem Podravju v imenu Občine Žetale poziva vse zainteresirane, ki izpolnjujejo pogoje, navedene v nadaljevanju tega poziva, in so pripravljene sofinancirati stroške priprave OPPN, da čim prej (najkasneje pa do 16. 1. 2012) sporočijo svojo namero sodelovanja v postopku priprave OPPN, in sicer na naslov: Skupna občinska uprava občin v Spodnjem Podravju, Ptuj, Mestni trg 1. Več informacij je možno dobiti v sobi 38 v drugem nadstropju mestne hiše (Ptuj, Mestni trg 1) ali po telefonu: 748 29 93 ali 748 29 28.

Pogoji za vključitev pobud kmetijskih gospodarstev v postopek priprave OPPN so podani v 39. členu ZKZ-C. V nadaljevanju tega poziva je podan povzetek pogojev za vključitev v postopek priprave OPPN.

A. Pogoji glede vrst objektov, ki so lahko predmet OPPN:

- stavbe za rastlinsko pridelavo, če je način pridelave neposredno vezan na kmetijsko zemljišče,
- stavbe za rejo živali, razen objektov, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (primeri, ko je potrebna presoja vplivov na okolje: - če poseg na vodovarstvenem območju dosega ali presega 40 000 mest za piščance ali kokoši, 2000 mest za prašiče pitance z več kot 30 kg, 750 mest za svinje, 350 mest za govejo živino),
- stavbe za spravilo pridelka, vendar le v okviru ali neposredni bližini območja, na katerem že stojijo stavbe in gospodarska poslopja kmetije,

razen vinskih kleti in zidanic.

B. Pogoj vključenosti kmetijskih gospodarstev v register kmetijskih gospodarstev po zakonu, ki ureja kmetijstvo, pri čemer morajo kmetijska gospodarstva izpolnjevati naslednje pogoje:

a) v primeru kmetije po zakonu, ki ureja kmetijstvo, mora ta kmetija imeti: neprekinjeno dve leti pred vložitvijo vloge iz četrtega odstavka 39. člena ZKZ-C (pred vložitvijo vloge na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, za ugotovitev izpolnjevanja pogojev) najmanj enega člana kmetije, ki je pokojninsko in invalidsko zavarovan kot kmet ali nosilca kmetije v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, ki je pokojninsko in invalidsko zavarovan kot kmet in je pridobil sredstva iz programa razvoja podeželja kot mladi prevzemnik kmetije;

b) v primeru kmetijskega gospodarstva, organiziranega kot samosto-

jni podjetnik ali pravna oseba, mora to kmetijsko gospodarstvo v letu pred vložitvijo vloge iz četrtega odstavka 39. člena ZKZ-C z opravljanjem kmetijske dejavnosti doseči:

najmanj 60 odstotkov svojega letnega dohodka, pri čemer mora biti ta dohodek večji od 20.000 EUR, ali

letni dohodek v višini najmanj 500.000 EUR.

O vlogi za ugotovitev izpolnjevanja pogojev, kateri je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz točke a) oziroma iz točke b) v razdelku B tega poziva, ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, odloči z

Alenka KORPAR
direktorica Skupne občinske uprave
občin v Spodnjem Podravju

Ne meči petard, obdrži vse prste!

Pred vrati so ponovno BOŽIČNO NOVOLETNI PRAZNIKI, ki jih bomo eni praznovali brez hrupa, drugi pa se teh praznikov spet ne bodo mogli veseliti, ne da bi se od starega leta poslovili brez pokanja raznih petard in spuščanja raket. Zato mi dovolite, da Vas tudi ob koncu tega leta opozorim na nevarnosti, ki prežijo pri nepravilni ali objestni uporabi razne pirotehničke.

Ne meči petard, obdrži vse prste!
Če se tej izkušnji ne moreš upreti, pirotehnične izdelke uporabljalj tako, da to drugih ne moti in ne ogroža!

Medtem ko je uporaba teh izdelkov posameznikom v zabavo, je mnogim takšno početje neprijetno, vzbuja jim strah, nelagodje in občutek nevarnosti!

Želim Vas opozoriti, da je bil že leta 2008 uveljavljen nov Zakon o eksplozivih in pirotehničnih izdelkih (Uradni list RS 35/2008), ki se nanaša na prepoved prodaje, posesti in uporabe ognjemetnih izdelkov kategorije 2 in 3, katerih glavni učinek je pok (najpogostejše so to petarde najrazličnejših oblik in moči, ki jih poznamo pod imeni PI-RATKE, MEGICE,...).

Uporaba pirotehničnih izdelkov kategorije 1, katerih glavni učinek je pok, je dovoljena le od 26. decembra do 2. januarja, pa tudi takrat teh izdelkov ni dovoljeno uporabljati v strnjenih stanovanjskih naseljih, v zgradbah in vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet in na

površinah, na katerih potekajo javna zbiranja. Sem spadajo pasje bombice, konfetki.

Nepremišljena, nepredvidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroči telesne poškodbe (opekline, raztrganine rok, poškodbe oči itd.), moti živali in onesnažuje okolje.

Policisti bomo dosledno ukrepali proti vsem, ki bodo kršili določbe o uporabi pirotehničnih izdelkov. Za posameznike je predvidena globa od 400 do 1200 evrov.

Neprimerna uporaba pirotehničnih izdelkov je problem vseh, zato prosimo starše, skrbnike, učitelje in vzgojitelje, da opozarjajo na nevarnosti in možne posledice.

Prodaja, posest in uporaba ognjemetnih izdelkov kategorije 2 in 3, katerih glavni učinek je pok, je prepovedana.

Lahko se zgodi, da se pirotehnični izdelek ne "obnaša" tako, kot zagotavljajo navodila. Posebej opozarjamo na ugotovitve doma in iz tujine, da se na črnem trgu prodajajo pirotehnični izdelki, ki niso kakovostno preverjeni in so ob uporabi zelo nevarni.

SAMO POD NADZOROM!

Pirotehnične izdelke, ki jih mladoletniki lahko uporabljajo, naj uporabljajo le pod nadzorom staršev ali skrbnikov.

Z nepravilno uporabo piro-

tehničnih izdelkov se lahko hudo telesno poškodujemo in tudi zanesimo požar.

Ali je zadovoljstvo pri uporabi pirotehničnih izdelkov vredno teh posledic?

DOVOLJ IMAM POKANJA!

Policisti opozarjamo vse, še posebej pa starše, na nevarnosti in posledice objestne, nepredvidne, nepremišljene in zlonamerne uporabe pirotehničnih izdelkov, da bi preprečili telesne poškodbe, grobo ravnanje z živalmi, vznemirjenje občanov in materialno škodo.

Spoštujte pravico sosedov, otrok, starejših, da v miru uživajo praznike, zato ne mečite petard v njihovo bližino in pred njihove domove.

PRI DELU Z EKSPLOZIVI SE BOSTE MORDA ZMOTILI LE ENKRAT!

ZAKAJ BI SE MORALA ZGODITI NESREČA, DA BI TO VERJELI?

Na koncu pa mi dovolite, da vsem občankam in občanom Občine Žetale zaželim VARNO, ZDRAVJA POLNO IN USPEŠNO NOVO LETO 2012.

VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA
PODLEHNIK-ŽETALE
Damjan Bračič

Legende v Kopru

Lepega dne v septembru smo se gasilci PGD Žetale napotili v Koper na Mednarodni sejem zaščite in reševanja. V sklopu večdnevnega sejma je v soboto potekalo mednarodno gasilsko tekmovanje. Obe naši moški desetine sta se prijavili polni pričakovanja in upanja na motorko, ki je bila nagrada za prvo mesto. Seveda so favoriti bili fantje, ki so že šteli sedmo leto druženja, to bi bil lep zaključek dolgoletne kariere. Ampak te pripovedi še zdaleč ni konec, zato gremo lepo od začetka.

Odlično vzdušje na avtobusu je nakazovalo, da bo to zares lep dan, ki se ga bomo vsi še dolgo spominjali. Po nekajurni vožnji in dolgih postankih smo le prišli v sončni in razgreti Koper, kjer je vladal pravi vrvež. Celo mesto je bilo preplavljeno z rdečimi vozili, možmi in puncami v uniformah, kar pa ni presenetljivo, saj je na tekmovanju sodelovalo več kot 200 ekip. Najprej nas je zaneslo na stadion, kjer se je odvijalo tekmovanje, saj so bili naši fantje kmalu na vrsti, da pokažejo tovarišem, iz kakšnega testa so. Lep uvod so naredili avstrijski gasilci, ki so tudi aktualni svetovni prvaki. Ni skrivnost, da se je veliko pričakovalo od njih, vendar smo bili gledalci na koncu razočarani. Tukaj se je

pokazalo, da pretirano nasprotovanje in zavlačevanje nikoli ne obrodi sadov – vaja se jim je totalno ponesrečila. Zato pa so naši fantje nekaj minut za njimi poskrbeli za gledalce in jim ponudili poslastico. Napovedovalec je povedal, da prihajajo fantje iz Žetal in sodelujejo v ligi, kjer so letos dosegli 7. mesto. Na tribunah je vsako žetalsko srce začelo hitreje biti, ko smo čakali Juskota, da pove povelje. PRVI, DRUGI, NAPAAAD!!! Vaja se začne, naši eksplodirajo. Matjaž in Matej švigneta mimo Frenka, ki se

jima s svetlobno hitrostjo umakne. Smiljo in Mičo polagata hitro, a natančno, sledita jima Boško in Dejan. Roman nastavi koš, ključki so gor, sklapljanje je elegantno in natančno. Boško urno veže, Roman zaključki GOTOVO, in že dirjajo proti trojaku. Vse je le rutina. Vsi na svojih mestih, prva voda, druga voda, ventili odprti, Smiljan počni po štoparici – svet se ustavi. Tudi aplavz in brutalno vpitje haloških grl se poležeta, vitalne funkcije za trenutek zastanejo, ko ugledamo čas na tabli – 31,52 s. Je res? Če je, je to državni rekord. Eni kričimo od navdušenja, drugi od zavisti obmolknejo. Trenutki zmagoslavja ne trajajo dolgo, ko sodnik nakaže kazenske. NEEEEEE! Kdo ve, kaj se je tisti trenutek vrtelo po glavah nesojenih rekorderjev. Verjetno en velik PA NEEE ... S solznimi očmi še navijamo na štafeti, vendar ni več isto, ni več te moči, te eksplozije, te želje – 5 kazenskih je preveč. Bolj kot vse druge bi jim bila pomenila ta zmaga, ta češnja na vrhu smetane. Bil bi poplačan ves trud, vsa odrekanja, vsi trenutki, ko pač ni šlo najbolje.

Mogoče v očeh Slovenije niso rekorderji, so pa v očeh vseh nas, ki jih spremljamo in bodrimo z iskreno željo, da bi jim le enkrat uspelo. Sedem let je dolga doba za ekipo, saj gre za devet posameznikov, ki se nenehno spreminjajo, zorijo, odraščajo. Skupaj so prebrodili mnogo. Začeli so iz zabave, potem zaradi zmag, nekje vmes so padali, potem so bili spet na vrhu. Na koncu

pa so zrelejši in sprijaznjeni s svojimi kvaliteta. Hvaležni so drug drugemu za sedem let smeja, tekmovanje, solz, navdušenja, razočaranj, prijateljstva. Vsak žetalski gasilec bi moral biti ponosen na vas, vendar se vsi še tega ne zavedajo najboljše. Mogoče morajo nekatere stvari dozoreti v glavah...

Ne smemo pa pozabiti na našo drugo moško desetino, ki tudi kaže potencial za morebitne vidnejše uspehe. Na tekmovanju so se dobro odrezali; verjamem, da jim bo v prihodnje z obilo truda in vaj uspelo predstaviti svoje lastne meje. Res je, da se zabavajo, ko so skupaj, redno hodijo na tekmovanja in sklepajo mnoga poznanstva. Le tako naprej! No, tukaj pa se zaključiti ta lepi sobotni dan v Kopru. Vsem bo ta dan ostal v trajnem spominu, vsi smo se zabavali, bilo je petja in muzike, dobre hrane, odličnih prijateljev. Lahko bi rekli, da je legendarna haloška roka pustila pečat v Kopru, čeprav mogoče samo v naših glavah.

Na pomoč!

*Za PGD Žetale
Marjetka Prevorsek*

Grče so praznovala

Tudi letos smo se, kot že vrsto let do sedaj, v Strojnem krožku Žetale aktivno vključili v dogajanje ob 12. občinskem prazniku v Žetalah.

Prvi naš prispevek k dogajanju je bilo spretnostno tekmovanje v rokovanju z motorno žago za naslov Žetalska grča in Žetalska grčica. Tekmo smo iz objektivnih razlogov (slabo vreme) žal morali prestaviti za en teden, vendar je bila odločitev pravilna, saj smo bili nagrajeni z lepim sončnim dnevom.

Po uvodnih formalnostih smo hitro pristopili k tekmovanju, ki je potekalo v prijetnem vzdušju in brez zapletov. Tako smo v poznih popoldanskih urah že lahko razglasili zmagovalce, ti pa so osvojene pokale prejeli v petek na večeru društev.

Ob samem tekmovanju je bilo možno videti tudi nekaj gozdarske opreme nemškega proizvajalca, ki ga pri nas zastopa podjetje Vidia metal d.o.o. iz Majšperka. Marjan Skok je s svojo ponudbo jedače in pijače poskrbel za to, da nismo popadali od izčrpanosti.

Kot sem omenil prej, smo pokale podelili na petkovem srečanju društev v prireditvenem šotoru. Zraven vseh podeljenih priznanj in pokalov, ki so se predala zaslužnim ta večer, smo tudi mi podelili osvojene nazive.

V ženski konkurenci:

Naj grčica za leto 2011: Veronika Furman

Pomočnica grčice : Kristina Štajnberger

Druga pomočnica: Renata Bele

V moški konkurenci:

Naj grča za leto 2011: Slavko Širec

Pomočnik: Toni Butolen

Pomočnik: Mitja Širec

Našteti so osvojili naslove v konkurenci 15 tekmovalcev. Pohvala debitantki Renati, ki je zbrala pogum in pokazala svojo spretnost.

Ob prijetni glasbi in plesu smo se zadržali še pozno v noč, moje mnenje ob tem pa je, da bi petkov društveni večer lahko postal trajen spremljevalec občinskega praznika, seveda pa si moramo za to prizadevati vsa društva v kraju in ne le nekatera.

Sobotno jutro je hitro zamenjalo petkov večer in že je bila pred nami nova naloga. Želeli smo pripraviti razstavo v avli osnovne šole. Ker smo vedeli, da pripravljajo članice DPŽ Žetale razstavo mlečnih jedi, smo se pridružili temi in pripravili razstavo »Mlekarnstvo v Žetalah«, kjer smo razstavili mlekarsko opremo, posodo, hlevske pripomočke in še kaj. Zraven smo dodali še nekaj statistike, vse to pa začeli še s »skoraj čisto ta-pravo« kravo. No, vsaj po velikosti.

Upam, da se je obiskovalcev vse pokazano dotaknilo, saj je to bil naš namen. Še vnaprej se bomo trudili in skušali kaj novega dodati. Ne bomo pa se branili pomoči in predlogov od kogarkoli, ki bi želel pri tem sodelovati.

Na koncu tega prispevka se želim zahvaliti prav vsem, ki ste žrtvovali svoj čas, pokazali dobro voljo ali na kakršen koli način sodelovali pri omenjenih vsebinah.

Franc S.

Športne prireditve ob 12.občinskem prazniku

V športnem društvu Žetale smo se tudi letos lotili organizacije športnih prireditev v sklopu 12. tradicionalnega občinskega praznika. Športne prireditve so se odvijale na igrišču OŠ Žetale in v šolski telovadnici. Ob fenomenalnem vremenu in odličnih tekmovalnih pogojih se je tudi letos zbralo lepo število tekmovalcev vseh starosti, kar je dokaz, da so športne prireditve v Žetalah še vedno pravi dogodek druženja, tekmovalnosti ter krepitve duha. V posameznih športnih disciplinah so se najboljše odrezali:

Namizni tenis

1. mesto: Fridi Kos
2. mesto: Franci Vogrinc
3. mesto: David Stres

Košarka

1. mesto: Ekipa vseh vetrov (Franc Jus, Martin Železnik, Jurij Železnik)
2. mesto: Dva mala, en velik (Marko Žajdela, Roman Gajser, Rok Vodusek)
3. mesto: Tak kot lani (Janez Jus, Franci Pulko, Domen Golob)

Odbojka

1. mesto: Čermožišoni (Rok Vodusek, Blaž Vodusek, Marko Žajdela, Darja Kodrič)
2. mesto: Tak kot lani (Janez Jus, Franci Pulko, Domen Golob, Jurij Železnik, Robi Ros)

3. mesto: Prekože (Darko Medved, Primož Petek, Polona Medved, Andreja Medved, Klementina Mohorko)

Streljanje z zračno puško

1. mesto: Franc Stojnšek
2. mesto: Štefan Bukvič
3. mesto: Milko Vek

Vlečenje vrvi

1. mesto: LD Žetale
2. mesto: HO HO Team
3. mesto: Čermožiše - Muteci

Nogomet

1. mesto: Kočice
2. mesto: Čermožiše
3. mesto: Nadole

Šah

1. mesto: Igor Iljaš
 2. mesto: Anton Butolen
 3. mesto: Stanislav Polajžar
- Lep športni pozdrav!
Za ŠD Žetale

David Stres

Podelitev značk, priznanj, plaket krvodajalcem

Na društvenem večeru smo v okviru praznika Občine Žetale slovesno podelili značke, plakete in priznanja krvodajalcem, ki so že večkrat darovali kri, a do sedaj za to humano dejanje še niso prejeli priznanj. Za 38 krvodajalcev smo imeli pripravljene značke in plakete. Seznam prejemnikov je bil posredovan s strani Območnega združenja RK Ptuj.

Podelitvi so prisostvovali Pavla Veler, predstavnica Območnega združenja RK Ptuj, župan Občine Žetale Anton Butolen, Irena Vodusek, predsednica OO RK Žetale in Milan Mikolič, organizator krvodajalskih akcij pri OO RK Žetale. Prireditve je povezoval Simon Korez, za popestritev programa pa so poskrbele »Vesele Polanke« z igranjem na ljudska glasbila.

Seznam prejemnikov značk, priznanj, plaket:

Priznanje in značko za 5-krat darovano kri:

TONI BUTOLEN
MATEJ CVILAK
ANTON HAJŠEK
FRANC JUS
DENIS PREVOLŠEK
KRISTINA ŠTAJNBERGER
MITJA VODUSEK
DAMIR ŠOLMAN
KLAUDIA LAZAR
MAJDA PULKO
ROK VODUSEK
JANEZ VOGRINC
ZVONKO VREŠ
ANDREJ ŠTAJNBERGER
JOŽEF VOGRINC
SIMONA VOGRINC

Priznanje in značko za 5-krat; 10-krat darovano kri:

STANKO PULKO
VIKTOR JUS
MARIJA SKOK
IVAN SKOK

BOŠTJAN BEDENIK

RUDI FIŠER

SILVO KOREZ

Priznanje in značko za 5-krat; 10-krat; 15-krat darovano kri:

RADO PERŠAK

MARTIN PREVOLŠEK

IZIDOR ŠTAJNBERGER

Priznanje in značko za 5-krat; 10-krat; 15-krat; 20-krat darovano kri:

MILAN MIKOLIČ

SREČKO RAMPRE

MAGDALENA FIŠER

MARTIN LEŠNIK

Priznanje in značko za 5-krat; 10-krat; 15-krat; 20-krat ter značko in plaketo za 25-krat darovano kri:

FRIDI KOS

Priznanje in značko za 5-krat; 10-krat; 15-krat; 20-krat; značko in plaketo za 25-krat ter značko in priznanje za 30-krat darovano kri:

IVAN BEDENIK

VINKO KODRIČ

AVGUST KODRIČ

Priznanje in značko za 20-krat; značko in plaketo za 25-krat; značko in priznanje za 30-krat in 35-krat darovano kri:

MILAN ŽELEZNIK

Priznanje in značko za 35-krat in 40-krat darovano kri:

ANTON BUTOLEN

Priznanje in značko za 5-krat; 10-krat; 15-krat; 20-krat; značko in plaketo za 25-krat ter značko in priznanje za 30-krat; 35-krat ter 40-krat darovano kri:

MARTIN PREVOLŠEK

Vsi navedeni krvodajalci se slovesnosti niso udeležili, zato jim bomo ta priznanja osebno izročili, ko se bodo predstavniki naše organizacije v prednovoletnem času oglasili na domovih in vsakemu gospodinjstvu izročili še koledar.

Pripravila Irena Vodusek

Zima prihaja

Pa je hitro minila lepa in topla jesen in že okrog vogalov zavija mrzel in nič dobrega obetajoč veter. Za nami je tudi praznik Občine Žetale in tradicionalni kostanjev piknik. Bil je lepo, še posebej v prostorih OŠ Žetale, kjer so bile čudovito lepo pripravljene razstave. Paša za oči, za sladokusce pa tudi pokušina domačih dobrot. Bistro oko obiskovalcev, ki znajo ceniti delo preprostih kmečkih ljudi, je lahko zaznalo marsikaj novega in zanimivega. Tudi žetalski upokojenci smo se potrudili in po svojih skromnih močeh pripravili v majhnem kotičku del te razstave. Poskušali smo prikazati delo in življenje naših prednikov. Kot vedno je bil tudi tokrat poudarek na kostanju, ki je nedvomno v dolgih zimskih dneh preživel številne haloške družine, saj so ga znali pripraviti in ohraniti vse tja do pomladi. Razstavljenih je bilo tudi več vrst kostanjevih in drugih sladic, ki so jih pripravile spretnne roke naših članic. Vsi razstavljalci so se potrudili prikazati način življenja haloških ljudi nekoč in danes. Na osrednji prireditvi v šotoru so bila podeljena priznanja za uspešni študij, kakor tudi za marljivo in nesebično delo v kraju.

Za nami je prvi november, dan vseh svetih, čas, ko se še posebej spomnimo vseh tistih, s katerimi smo živeli, delali in z njimi delili lepe, pa tudi manj lepe trenutke življenja. S hvaležnostjo smo se jih spomnili, obiskali kraj njihovega večnega počivališča in prižgali svečko ter poklonili šopek rož. Ko sem v teh dneh obiskal mestno pokopališče na Ptuj, kjer počivajo tudi moji, je moja pozornost pritegnil nekoliko daljši nagrobni napis, citiram: »**Spomin na mater**

pokopano, komu ni drag, komu ni svet, kajti umrla je mati vsem prerano, pa četudi sto užije let«. Ob tem napisu se velja nekoliko ustaviti in zamisliti. Ali sem za časa njenega življenja naredil vse, da bi se ji vsaj delno oddolžil za njen trud in na stotine prečutih noči ob moji zibelki? Ali sem ji pomagal v njenih težavah, v njeni bolezni, ko so ji pod težo let moči opešale, ko so njene roke postale utrujene, ko je njen korak postal počasnejši in negotov? Ali sem bil strpen z njo, ko se je s palico v roki in težkimi koraki s težavo premikala? Ali sem jo s svojim konjičkom z dobro voljo popeljal na obisk k sorodnikom, k nedeljski maši, k Mariji Trošt, na romanje na Brezje, na Ptujsko Goro, kamor si je vedno želela in je tudi večkrat poromala, dokler so ji dopuščale življenjske moči? Na vsa ta vprašanja bi si moral sleherni od nas premišljeno odgovoriti, da nas ne bodo jutri grenko prizadele že toliko krat izrečene besede: »**V življenju jim dajte cvetlice, tukaj jih več ne potrebujejo**«.

Hvala bogu pa imamo tudi dobre ljudi, ki vzorno skrbijo za svojce, še posebej za tiste, ki jih je bolezen priklenila na bolniško posteljo in jih z ljubeznijo in potrpežljivostjo

negujejo in jim lajšajo bolečino vsakdanjika. Čeprav se morajo zaradi tega marsičemu odpovedati, ker se zavedajo, da takšen bolnik potrebuje intenzivno nego 24 ur na dan, pa vendar z dobro voljo prenašajo vse te težave, istočasno pa se sprašujejo, ali bo kdo jutri zmogel toliko moči in dobre volje, če se njim zgodi kaj podobnega.

Jesen je tudi čas, ko listje odpada in ga veter odnaša, kdo ve kam, in se nikoli ne vrne. Tako zori tudi drevo DU Žetale. Vse prepogosto

odpada list za listom; samo v tem letu je odpadlo sedem nam dragocenih listov, ki bi nam bili še kako potrebni. Za slehernim ostaja nepopravljiva vrzel. Naša življenjska pot je kakor sonce, ko zjutraj z veseljem opazujemo jutranjo zarjo in nas sonce obdari z zlatorumenimi žarki, se opoldne razvaja z svojo energijo. Popoldne, ko se nagiba k zatonu, postajajo njegovi žarki slabotni in hladni. Še trenutek čudovite večerne zarje in že se skriva za gorami, kakor da bi

se potopilo v morju, nas pa objame tema...

Toda sonce bo jutri spet posijalo...

Ob koncu pa še božično voščilo:
Vsem članom DU Žetale, kakor tudi vsem, ki boste prebirali te vrstice, v imenu Upravnega odbora DU Žetale kakor tudi v svojem imenu želim veselo pričakovanje Kristusovega rojstva ter vse najlepše v novem letu.

Predsednik DU Žetale
Stanko Vogrinc

Polhi in politika

Že kar nekaj časa zrem v prazen list pred seboj in razmišljam, kaj naj napišem. Nekaj takega, česar še ni bilo, pa vendar... Saj je vsako leto enako, kaj bi le lahko bilo svežega, drugačnega... Tišina, misli se umirijo, blaga tišina in mir napolnita prostor okrog mene. Zaprem oči in začnejo se pojavljati misli. Kot bliski svetlobe se začnejo pojavljati utrinki iz minulega časa. Vede jih usmerim v čas letošnje jeseni. Sledijo si v sekvencah kot kratki izseki iz dolgometažnega filma. In pridem do zaključka. Nič ni enako, kaj šele isto. Vsako leto je drugačno, z vsakim minulim trenutkom smo drugačni. Čas nas spreminja, pa če to hočemo ali ne. Vsaka nova izkušnja nas naredi močnejše, upajoč modrejše, vsekakor pa starejše.

No, in ker smo mi že eno leto starejši, je logično, da so tudi polhi starejši in zato obilnejši... Slednja trditev ne bo povsem držala. Očitno je bila recesija v preteklem letu na delu tudi po bukovih gozdovih naših krajev. Polhi, nekoč tolsti, so dandanes pravi suhci. Letos jih je bilo le za pokušino, pa vendar dovolj, da smo enemu prestrašenemu polhu podarili življenje. »Podarili«, prav smešno se sliši, ko večkrat prebereš to misel. A smo postali tako arogantni, da se že zavestno tako izražamo. Kako lahko nekomu podariš nekaj takšnega, kar je neodtujljivo njegovega, pa čeprav gre samo za majhno prestrašeno živalco? V redu,

tukaj se ne mislim ukvarjati morbidnostjo človeške misli, pač pa s povsem vsakdanjo, vsakoletno, sedaj že tradicionalno »Polharijo na Rauvah«.

Tudi letos sem hodil po enaki poti kakor lani. Vendar z eno veliko razliko. Kar pet se nas je podalo proti ognju sredi gozda. Zabavne zgodbe in misli so netile pogovor in čas je kar prehitro mineval. In že smo se znašli pred velikim tabornim ognjem, ki je s svojim sijem odkrival v krogu sedeče ljudi. Za trenutek sem zastal in pogledal okrog sebe. Koliko nasmejanih obrazov. Prav ne navadno lep prizor. Stopim do ljudi in jih pozdravim. Stisk roke, dober večer, bog daj, zdravo..., sploh ni pomembno, vsi smo veseli drug drugega. Toliko nasmejanih obrazov.

Nekajkrat deset ljudi in še več kramlja, poje, se smeji. Nihče ne kolne, se ne prereka, ne vpije, nihče ne pripravlja zarote in nihče ne razkriva afer. Kako enostavno. Uživam ob ognju, se smejem, pogovarjam, pečem malo poprej »ujeto« klobaso. V nekem trenutku se misli nehote sentimentalno vrnejo v preteklost, ki je že zdavnaj minila. Še pomnite velik kres v Žetalah, procesijo ožarjenih bakel, ki so se napolnile in prižgale v starem »Žabjeku«? Bili smo samo otroci, ki so praznovali mladost in nič drugega. Ni več bakel, »Žabjeka« tudi ne. Marsičesa ni več.

In spet pesem odvrne težke misli.

Na obrazu občutim dregajočo toploto plamena. Gledam ljudi, ki veselo molijo palice proti ognju in se smejejo, pečejo slastne klobase. In če pomislim, kaj sploh potrebujemo v časih, ko nam naši voditelji sporočajo, naj se pripravimo na to, da bomo jedli lubje z dreves. Potrebujemo le zdravje, topel dom, družino, prijatelje in nekaj za pod zob. Samo toliko in nič več. Večer je mineval v prijetni družbi. Spet smo naložili polena na ogenj, ki se je po nekaj minutah spet povsem prebudil in pregnal mraz nazaj v temno noč. Osvetljena od ognja je množica prijateljev prijetno kramljala naprej. Seveda ob dobri hrani in pijači. Pokusili smo polha, zajca, kostanje, več vrst klobas. Oh, kako bogata pojedina.

Ko je ogenj že tretjič ugašal, je bil zame čas slovesa. Blag večer se je prevesil v krepko noč. Nekaterim se še kar ni mudilo domov in prav je tako. Lahko noč, prijeten večer še naprej in nasvidenje naslednje leto še v večjem številu. Vsekakor je trud, ki ga nekateri vlagajo v ohranjanje tradicije, viden in cenjen.

In za konec. Statistika letošnje polharije: en preživeli polh, in če se kdo sprašuje glede naslova v prispevku – spoznanje, da polhi in politika nimajo prav nič skupnega. In prav je tako.

Franc Pulko ml.

Jesenski dnevi

Turoben, zamegljen novembrski dan, primeren za težke misli, žalosten spomin na večni odhod naše ustvarjalne, prijazne članice, gospe Anice Butolen. Od nje smo se poslovile z zahvalo za vse njeno umetniško oblikovanje in peko iz testa, ustvarjanje z nitjo, z vrbo in za vse, kar je ustvarila in razstavljala na vseh prireditvah v okviru našega kraja. Svoje sposobnosti je prenašala na članice našega društva; bila je prijetna sogovornica in prijazna občanka. Gospa Anica, hvala ti za vse!

Minilo je trimesečno obdobje naše ustvarjalnosti. Uspešno in vzorno smo se predstavile na razstavi ob občinskem prazniku. Lep je bil pogled na zanimivo izdelane ježke iz ježic, proizvodnjo mleka je prikazovala lepo izdelana krava, ki je nastala izpod spretnih rok naše članice Metke. Mnogo je bilo razstavljenih slaščic s dodatki kostanjev. Naše članice so se domiselno predstavile na razstavi in že razmišljajo, kaj bo zanimivega na razstavi naslednje leto.

Jesensko zimski čas je primeren

za izobraževanje. Nadaljujemo z našivavanjem prtičkov. Drugi gruden je bil dan za izdelovanje živali iz ježic in drugih naravnih materialov. Na kmetiji Bedenik-Vogrinc smo dopolnjevale znanje peke raznega peciva. V kraljici učenosti se razgibavamo, klepetamo in izmenjavamo izkušnje s področja kulinarike.

Naš najobsežnejši projekt pa je bila izvedba srečanja predsednic Društva podeželskih žena s področja Podravja. Bil je hladnejši polsončen četrtek dan sedemnajstega listopada. Ob desetih smo se zbrale pred objektom Dobrinček. Sledil je dopoldanski pozdrav naše predsednice, gospe Bernarde Kolar, ki nas je povabila v poseben prostor Dobrinčka, kjer je predstavila program srečanja. Sledila je pogostitev s kavico in z raznovrstnimi sladicami. Pozdravil nas je predstavnik Turističnega društva Žetale, Darko Medved, in nas popeljal do Vukove domačije. Predstavil je zunanost pristne haloške hiške, v notranjosti je predstavil predmete in opremo preteklih

časov našega področja. S tekočo in bogato besedo materne jezika je sklenil to srečanje; hvala ti, Darko. Že je sledil sprejem pri g. županu, še prej smo si ogledale farne cerkev sv. Mihaela pod vodstvom našega župnika, g. Cirila Čuša, ki je v nekaj besedah predstavil zgodovino farne cerkve in nam

z

veselo besedo polepšal četrtek dopoldan. Že smo bile v sejni sobi naše občine, pričakal nas je župan Anton Butolen, ki nam je predstavil razvoj in življenje v naši občini. Sledila je pogostitev s kavico, obdaritev in želja za uspeh v vseh društvih, katerim je bilo namenjeno to srečanje.

Pogled na okolico Žetal nam je nudil hribček na Brezju, kjer stoji cerkev Marije Tolažnice. Bil je čas za klepet in pogostitev. Ostremu vetru, ki rad piha na tem kuclju, smo ubežale v notranjost cerkve, prispel je g. Ciril. Tudi v tem svetišču smo prisluhnile razlagi zgodovine o nastanku te cerkve, izrekle priprošnjo Mariji Tolažnici. Skupno je zazvenela Marijina pesem, zahvala za prijazen sprejem g. župniku Cirilu.

Že smo bile na Potnem Vrh pri vitezu Franciju. Zopet pogostitev, degustacija vin, prijetna razlaga o vinarstvu in vinih, hvala g. Francu in nasvidenje. Priskele smo do zadnje točke našega srečanja, bile smo zbrane v prijetnem ambientu gospe Darinke

Kodrič na turistični kmetiji v Kavcu. Sledile so zaključne besede srečanja naše predsednice Bernarde in napoved nastopa moškega pevskega zbora KD Žetale. Zazvene so lepo zapete pesmi, dobro kosilo in kaučka kapljica ter zaključek srečanja ob 17. uri. Ves dan smo se družile ženske, se pogovarjale in izmenjavale misli, srečanje pa smo zaključile z dobro zapetimi pesmimi naših moških, ki prepevajo slovenske pesmi z žetalsko ljubeznijo do kulturnega izročila preteklosti. Projekt smo dobro izvedle in se zahvaljujemo vsem, ki ste sodelovali pri izvedbi srečanja društev žena ptujskega področja v Žetalah.

V našem društvu se izobražujemo, skrbimo za prijetno razpoloženje v družini in živimo ta mirni čas, ki drsi v pričakovanja ob velikem prazniku, BOŽIČU. Seveda so dnevi polni želja, čestitk za prehod v leto 2012.

Zdravja in srečnih aktivnosti Vam želimo članice Društva podeželskih žena Občine Žetale.

Za društvo, M.K.

Pohod do izvira Sotle in na Smrekovec

Pa smo ga ponovno dočakali. Veseli december seveda. Mesec obdarovanj, prižganih luči, zabav ob zaključku leta, letnega popisa dela in načrtov za naslednje leto. In kaj lahko rečemo člani planinskega društva za skoraj minulo leto? Da smo zagotovo bogatejši z vtisi iz naših potepanj. Bilo jih je kar nekaj, kot ste že zasledili v prejšnjih številkah. Zato kar nadaljujem. V okviru občinskega praznika in kostenjevega piknika smo organizirali pohod do izvira Sotle, ki je bil 8. oktobra. Ob 9. uri smo se željni pohoda zbrali pred osnovno šolo Žetale. Polni energije in dobre volje smo se odpravili do izvira. Sama pot je v celoti nezahtevna, tako da smo kar hitro prispeli do želenega cilja. Od tamkaj smo pot

nadaljevali proti lovski koči Tisovec, kjer se je odvijalo streljanje v tarčo in na glinaste golobe, ki so ga organizirali člani Lovske družine Žetale. Okrepčali smo se z golažem, nekateri pa so se preizkusili v streljanju.

Nekaj članov Planinskega društva se je udeležilo pohoda na Smrekovec. Povabili so nas iz Planinskega društva „Sloga“ Rogatec. Smrekovec je 15 km dolgo s smrekovim gozdom poraslo gorovje in je v Sloveniji edino pogorje vulkanskega izvora. Leži na vzhodu Kamniško-Savinjskih Alp.

Smrekovski vulkanizem je bil aktiven v geoloških obdobjih terciarja. Značilni kamenini sta andezit in andezitni tuf. Ob 6. uri smo se zbrali v Rogatcu in z avtobusom nadaljevali pot do Belih Voda. Bele Vode v

Občini Šoštanj so hribovsko naselje s samotnimi kmetijami 785 m nad morjem. Polni energije smo peš nadaljevali pot do Doma na Smrekovcu, ki leži 1377 m nad morjem. Rahlo vzpenjajoča pot do planinskega doma večinoma poteka skozi gozd in traja približno 2 uri. V planinskem domu smo si privoščili kratek oddih in malico. V domu je potrebna pazljivost pri naročilu čajev. Če naročite čaj, dobite pol litra čaja. Če tolikšne količine ne morete spiti, priporočam naročilo čajčka. Količina čajčka je 2,5 dl. Po okrepčilu smo nadaljevali pot do vrha Smrekovca (1577 m), kjer se nahaja kamnita piramida. Iz domačega kraja, ovitega v meglo, smo se povzpeli na s soncem obsijan vrh. Imeli smo prečudovit razgled. Pred nami se je na vzhodu videla Šaleška dolina, Velenje, Šoštanj; proti severu Peca in Uršlja gora; proti zahodu pa Komen, Velika Raduha, Ojstrica. Videla se je tudi Velika Planina. Polni vtisov in spominskih fotografij smo se odpravili najprej do planinskega doma in po kratkem počitku še do avtobusa. Hvala PD Sloga za povabilo. Bilo je lepo.

Ob koncu leta, natančneje 26. decembra, organiziramo tradicionalni Štefanov pohod na Donačko goro. Vljudno vabljeni!

V prihajajočem letu vam želimo veliko besed, misli, ki osrečujejo, in dejanj, ki razveseljujejo. Srečno 2012!

Lep planinski pozdrav!

Za PD Žetale, T.G.

Popravek - Župan sprejel udeležence mednarodne izmenjave

V 42. številki ŽETALSKIH NOVIC je na strani 5 izpadel stavek »Mladi v akciji Žetale 2011«, ki ga je organiziralo in izvedlo TURISTIČNO DRUŠTVO ŽETALE, zato objavljamo članek v celoti.

Župan sprejel udeležence mednarodne izmenjave

V sredo, 10. avgusta 2011, je župan Občine Žetale, g. Anton BUTOLEN, sprejel udeležence projekta Mednarodna mladinska izmenjava »Mladi v akciji Žetale 2011«, ki ga je organiziralo in izvedlo TURISTIČNO DRUŠTVO ŽETALE. Župan

je uvodoma prisrčno pozdravil udeležence mladinske izmenjave iz šestih držav: Nizozemske, Belgije, Turčije, španije, Francije in Slovenije. Zatem jim je predstavil Občino Žetale in odgovarjal na zastavljena vprašanja, od katerih so bila nekatera zelo zanimiva.

g. Ciril Smrkolj na obisku v Halozah

Predsednik Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije g. Ciril Smrkolj na obisku v Halozah pri Delavskem društvu hribovskih kmetij in podeželja

Na povabilo Delavskega društva hribovskih kmetij in podeželja se je predsednik Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije g. Ciril Smrkolj dne 16.10.2011 na sedežu Delavskega društva v Kočicah sestel s predsednikom društva Francem Cepom in Upravnim odborom društva.

Društvo je predsedniku Kmetijske gozdarske zbornice predstavilo svoje probleme in težave, s katerimi se na svojih majhnih kmetijah srečujejo vsak dan. Člani društva so se združili prav z namenom, da ohranijo te kmetije. Predsednik društva in ostali člani so g. Cirilu Smrkolju postavili več vprašanj.

Vprašanja, ki so izstopala:

Hribovite kmetije, ki so tako strme, bi se morale bolje ovrednotiti in ločiti od ravninskih kmetij. Sedaj so te kmetije uvrščene enako kot ravninske, ker so pod 500 m nadmorske višine. Kako lahko hribovske kmetije

enačijo z ravninskimi? Res je, da so kmetije v Halozah na nadmorski višini od 330 m naprej in ne presegajo normativa, da bi bile lahko opredeljene kot višinske kmetije, so pa haloške kmetije zelo strme z naklonom od 38 do 70 odstotkov in bi morale biti uvrščene kot strme kmetije.

Izpostavljeno je bilo predavanje pri KOP programu, da bi bile ravninske in hribovske kmetije ločene. Pozvali so tudi zbornico, da bi naredila strategijo za prihodnost teh haloških kmetij, ki bi jih lahko potem bolje obravnavali.

Na vprašanja, ki so bila izpostavljena, in ni jih bilo malo, je predsednik Kmetijske gozdarske zbornice g. Ciril Smrkolj najprej pohvalil društvo, da so se organizirali in se združili ter poudaril, da bo treba v prihodnje razdeliti kmetije na majhne, srednje in velike. Od politike je potrebno zahtevati večjo angažiranost na tem področju, kajti do sedaj ni imela posluha in so bili ti kraji nekako pozabljeni. Sam je ponudil pomoč, da se bodo na zbornici bolj aktivno vključili v probleme, ki jih imajo majhne kmetije. Meni, da bo nova evropska kmetijska politika na tem področju majhne kmetije, ki so na tako strmih pobočjih, bolj pravično opredelila. Opozoril je, da bodo preko svetovalnih služb ponovno pregledali kmetije na haloških območjih. Angažiral se bo tudi on osebno, pregledal seznam društev in se sestel z njimi, da bi skupaj poskušali zagotoviti prihodnost teh kmetij.

Izpostavljenih je bilo še mnogo vprašanj s strani društva, predsednik g. Ciril Smrkolj je ponudil podporo in še tesnejše sodelovanje, za katerega se zavzemajo v Delavskem društvu hribovskih kmetij in podeželja. Na koncu so prišli do spoznanja, da so majhni kmetje pomembni v kmetijstvu, pripravljeni delati in ohranjati ter urejati te kmetije, če bosta kmetijska in državna politika prisluhnili na ta opozorila ter se odzvali pozitivno.

Lep pozdrav!

Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja

Popravek - Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja

42. številka ŽETALSKIH NOVIC, stran 14 – tokrat je zopet ponagajal tiskarski škrat in spremenil članek na strani 14, zato članek še enkrat v celoti objavljamo s pravilnim zapisom.

3.9.2011 smo se zbrali pri Antonu Šeruga v Kočicah. Udeleženci srečanja smo se pogovarjali o marsičem, izmenjali izkušnje, spregovorili o uspehih in težavah, s katerimi se srečujemo na majhnih hribovskih kmetijah na območju vseh haloških občin, in si obljubili, da si bomo kot društvo prizadevali, da še bolje obveščamo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da že enkrat naredi red in loči hribovske kmetije od ravninskih in tako prizna, da moramo biti mi, kmetje v težkih pogojih kmetovanja na naših težko dostopnih hribih, deležni večje podpore ministrstva. Naj se nam končno prizna, da smo še edini, ki ohranjamo te hribe pri življenju. Nato je sledila zabava v pri-

jetnem vzdušju in ob prijetni glasbi; seveda ni manjkalo rujne haloške kapljice. Obljubili smo si, da se v naslednjem letu ponovno snidemo v še večjem številu in proslavimo še večje uspehe hribovskega kmeta.

DDHKH

Bili ste zraven

Kaj že spet božič? Pa smo včeraj stavili »majpan« na Vogrinčevem bregu. Ne moreš verjeti!!! Čas je kategorija, ki beži. Po Einsteinu je relativnost. Zato je trenutek, ki ga živiš, prava stvar. Ne včeraj, ne jutri, ampak danes.

In prav danes, sedaj, v tem trenutku, je toliko priložnosti za sonce in veter v laseh. Klinc gleda državo in EU in recesijo... Pa saj smo živi, sorazmerno zdravi, večinoma na toplem, s kosom kruha v roki, krompir se kuha na »šporhetu«, ob nas je kup prijateljev! Je potrebno kaj več?

V letu 2011:

Ste bili zraven, ko smo se pri Turističnem društvu v februarju prijavljali na razpis za mednarodno izmenjavo mladih? Niste. Veliko garanja, še več pa gromkega smeha.

Ste bili zraven, ko smo marca »štirihali« lesene dele Vukove hiše in postavljali klopi ob PEP? Verjetno ne.

Redki ste bili zraven, ko smo skupaj s Športnim društvom RIM organizirali prireditev Slovenija kolesari.

Malo vas je bilo, ko smo na Zavšah ob Euro pohodu postavili svojo stojnico.

Ste bili zraven, ko smo v avgustu izvajali mednarodno mladinsko izmenjavo s 30 udeleženci? Toliko prešernega in iskrenega smeha na enem kupu!

Ste bili zraven, ko smo ob Vukovi hiši postavljali solarni sistem za osvetlitev table? Ne, saj so to delali tisti člani TD, ki to znajo.

Ste bili zraven, ko smo pripravljali razstavo ob 10.

obletnici društva? Ne! Bilo je največ ožarjenih obrazov, ponosnih na preteklost svojega društva. Imeli smo se krasno. Razstava fenomenalna!

Ste bili zraven, ko smo sprejeli Deyano Ivanovo, prostovoljko iz Bolgarije, v naše društvo? Tudi ne. Rožice, čestitke, dobre želje. Danes vodi brezplačni tečaj angleščine v Žetalah, ureja arhiv društva, sprejema turiste.

Ste bili zraven, ko smo pri Nini slavili Petrino diplomu, rojstni dan Sabine in nam je Deyana pripravila bolgarske kulinarične posebnosti?

Niste mogli biti zraven, ko smo za RTV Slovenija snemali reportažo o »naši« Deyani in bili predvajani v treh terminih!

Boste z nami, ko bomo organizirali božični pohod k polnočnici? Seveda!!!

Kljub vsemu pa: Zakaj bi bili vsepovsod vsi zraven? Zraven so bili vaši otroci, ki so v svet ponesli ime in lepote našega kraja in v okviru društva po Evropi, Aziji in Ameriki pridobivajo mednarodne izkušnje. Zato bodimo ponosni na mladino, ki si upa in zmora več. Ni ga večjega veselja za starše, kot je uspeh njihovih otrok. A je lahko pri društvu drugače?

Zato mi ne zamerite, če kdaj malo »posmrkam« od veselja, si za vogalom obrišem solzo radosti, saj sem smel v društvu doživeti smeh in vpitje, proteste in vprašanja, mladostno vnemo, tehtne in inteligentne rešitve, kritične sogovornike, izredne intelektualce, marljive delavce in brhke punce, ki jim v svetu ni para!!!

Si lahko zamislite boljšo popotnico za bodočnost društva, kot da ga obdajajo mladi, izredno pametni, inteligentni, pošteni in zagnani ljudje?

Zato, Žetalanci! Praznujmo, ker so naši-vaši otroci naša bodočnost! Tema nima zadnje besede. Je smisel, je sonce, je zarja... Mladi v TD so pripravljeni na življenje!

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

*univ dipl.teol., kustos,
predsednik TD Žetale,
Stanko Skledar*

Makedonsko sonce

Zunaj je padel mrak, nad pokrajino se je spustila megla. Pred mano je dolg jesenski večer, jaz pa se z radostjo na obrazu spominjam tistih nepozabnih avgustovskih dni.

Bil je tople poletni večer, ko se nas je pisana družina zbrala, da se podamo novi avanturi nasproti. Lintvarji - tako »sportaši« kot tudi »lifestylerji« - smo se kar v treh kombijih podali na štirinajsturno pot in v tej zgodbi nismo bili osamljeni. Lahko rečem, da se je v začetku avgusta zgodila mala selitev dveh narodov, saj se je skoraj celotna padalska srenja Slovenije in Hrvaške za teden dni preselila pod makedonsko sonce, kjer se je v prikupnem mestecu Kruševo od 6. do 13. avgusta 2011 odvijalo Odprto državno prvenstvo Slovenije in Hrvaške v preletih z jadralnimi padali. Mogoče smo tudi padalci neke vrste nomadi, ki se selijo iz kraja v kraj, v stalnem lovu za ugodnim vetrom in lepim vremenom ter nenehnim odkrivanjem novega. S padalskim nahrbtnikom na rami in dobro

voljo v žepu nas je Makedonija sprejela odprtega srca.

Že sama pot je bila mala dogodivščina, takoj po prihodu pa je vse, ki tukaj še niso bili, to malo mestece očaralo s svojo prikupnostjo. Utrjeni od poti smo si privoščili čevape in Skopsko in v svoji neresnosti ob pivu zamudili trening dan. Naročili smo še eno rundo in si že na začetku obljubili, da je čas za nov začetek. In za novo Skopsko...

In tako se je naslednjega dne začelo zares – z 58 km dolgo disciplino, v kateri smo najprej okusili nekaj grebenskega letenja, nato pa nas je task popeljal tja, kamor smo si ljubitelji ravninskega letenja najbolj želeli – nad pelagonijsko ravnino, vse do mesta Prilep in nazaj.

Najhitrejši je bil Jože Molek, za njim pa zasledovalca Urban in Jurij. V cilj je ta dan priletelo 72 pilotov in če tisti večer niste bili v Kruševem, ste zamudili ogromno. Razlogov za slavlje je bilo nešteto in Planet je z veseljem sprejel vse tiste, ki so po letenju želeli poleteti še kako drugače. Če se je dan poprej mogoče še kje našel kakšen skeptik, zdaj ni bilo več nobenega dvoma. Zdaj smo si bili enotni vsi – na pravem mestu smo.

Drugi tekmovalni dan nam je komisija postregla z zanimivo disciplino. Pred nami je bil 66 km dolg FAI trikotnik, speljan nad ravnino. Dan je postregel z višinami vse do 3500 m, zaradi zahtevnosti discipline pa je bilo ta dan v cilju pol manj pilotov kot dan poprej. Tokrat je dirko najbolje odpeljal Aljaž Valič, na drugem in tretjem mestu pa sta mu sledila Jurij Vidic in Borut Hafner. V serijskem razredu se je najboljšo odrezal Milan Sokacz, pred Alojzom Tovornikom in Janom Primožem. Za večino pilotov je bila ta dan najbolj pogubna obratna točka blizu mesta Prilep, približno 20 km pred ciljem. Če se je na tekmi našel tudi kakšen po-

raženec, smo bili zvečer zmagovalci vsi, z dobro voljo na čelu. Planet nas je ponovno sprejel v svoj domač objem in mnoge je šele jutranja zarja opozorila na to, da je pred nami nov tekmovalni dan.

Tretji dan se je na štartu zbrala četica utrujenih pilotov. Kavico je zamenjal red bull, makedonsko sonce pa je iz dneva v dan bolj neusmiljeno pripekalo in iz nas srkalo poslednje atome moči. Temperature okrog štirideset stopinj so v nas še toliko bolj podžigale željo ostati čim dlje časa čim više v hladnem objemu kičastih bazic, ki so se risale nad požganimi makedonskimi polji.

Pred nami je bila 70 km dolga disciplina, ki nas je mimo Bitole popeljala proti grški meji, višine pa so nekaterim postregle tudi s 3000 m. V cilju je bilo ponovno blizu 60 pilotov, tokrat prvi Marko Hrgetič,

tretji pa Aljaž Valič. V serijskem razredu je s konkurenco pometel Alojz Tovornik. Ker se je po mestu govorilo, da je vremenska prognoza za naslednji dan slaba, ta večer ni bilo opravičeno nikomur, ki je izostal pri nočnih podvigih. S pisanjem opravičil itak nismo imeli dela - v zadovoljivem številu smo se ponovno zbrali na ulicah Kruševega, ki so nam tako kot vsak večer postregle z dobro hrano in pijačo, pa tudi nad ce-

nami se nismo pritoževali.

Zbudimo se v oblačno jutro, pa tudi temperature se gibljejo daleč od tistih, ki smo jih bili vajeni v preteklih dneh. Padavine in močan severni veter so odpihnile tekmo in Lintvarji se odpravimo na potep. Najprej se ustavimo na Galičici, kjer se še enkrat prepričamo, da ni letalno. Baze se za trenutek dvignejo in odpre se nam pogled na Ohridsko jezero. Pot nadaljujemo do Sv. Nauma, kjer prisluhnemo bitju srca, za konec pa si ogledamo še Ohrid.

Kopalke in brisača se izkažeta za popolnoma nepotrebne in kljub temu, da smo pravi norci, takšnega, ki bi se ta dan kopal, ni bilo. Kaj se je dogajalo zvečer, vam je po zgoraj povedanem verjetno že jasno, zato bom ta del izpustila, da mi ne boste očitali, da se ponavljam.

Po prekrokani noči se četrtkovo čakanje na štartu izkaže za zelo utrujajoče. In čakamo.

Komisija sestavi disciplino. Ponovno čakamo. Štart je odprt, nekaj tekmovalcev tudi že odleti, nato pa komisija odloči, da je tekma zaradi premočnega vetra odpovedana. Glede na veliko število tekmovalcev z zelo različnimi izkušnjami je bila takšna odločitev po mojem mnenju najprimernejša. Popoldne se nas kar nekaj zbere na šolskem terenu blizu Prilepa. Poigravanju s padali ni konca vse do sončnega zahoda. In potem spet pride noč, ki pač ima svojo moč.

Zadnji dan nas čaka 75 km dolga disciplina, sestavljena večinoma ob grebenu, z izjemo zadnje točke, ki je bila postavljena na ravnino. Močna inverzija in višine okrog 2000 m so botrovali temu, da je bilo v cilju majhno število pilotov. Najbolje se je odrezal Urban Valič, ki si je s tem priboril tudi zmago v skupnem seštevku.

Zvečer je sledila podelitev pokalov in praktičnih nagrad. Nov državni prvak je tako postal **URBAN VALIČ**, Borut Hafner se je uvrstil na drugo mesto, Marko Novak pa na tretje. V performance razredu je zmagal nepremagljivi Damjan Lotrič, sledil mu je Alojz Tovornik - Luiz, na tretje mesto pa se je uvrstil belokranjski Rok Golob. V serijskem razredu je prvo mesto zasedel mladi slovenski up Mitja Jančič, ki je gladko pometel s konkurenco. Dušan Durkovič na drugem in Urban Purkat na tretjem mestu mu nista mogla do živega. V ženski konkurenci je kljub temu, da ne uživa mesa, največ krvoločnosti pokazala Tanika Virtovšek in tako posegla po najvišji stopnički. Mojca Pišek se je uvrstila na drugo mesto, Brigita Plemenitaš pa na tretje. Neuradni zmagovalec triatlona, ki se je odvijal vzporedno z zgoraj omenjenim dogajanjem, je nesporno Jurij Vidic, ki se je vse dneve odlično odrezal v preletih, kljub temu, da nikoli ni zamudil kulturnih obeležij v nočnih urah. Konkurenca pa, saj veste, je bila huda.

Večina jih je kar hitro po podelitvi pobrisala na lov za novimi dogodivščinami. Nekaj nas je še za dan ali dva ostalo v Kruševem. Vreme nam je ponovno postreglo z odličnimi letalnimi pogoji, drugega pa tako ali tako nismo potrebovali.

Uživancija na Galičici

Obraz srečnega pilota

Nore višine, nepozabni pogledi iz zraka, na novo stkana prijateljstva – vse to nam je dala Makedonija. In kdo ve – mogoče se spet kdaj srečamo pod tistim žgočim makedonskim soncem!?

In še Mečkin kamen za konec

Izpod peresa Mojce Pišek

Jesen v župniji Žetale

Bliža se konec koledarskega leta, mi pa se bomo sprehodili skozi jesenske mesece in dogodke, ki so se dogajali v naši župniji. Oktober je v cerkvenem letu posvečen Rožnovenski Materi božji, v ta namen se moli rožni venec v cerkvi in se Mariji priporoča vso župnijo, k molitvi pa se spodbuja tudi družine, da bi doma skupaj zmolile kakšen del rožnega venca in se priporočile Mariji. Zadnjo nedeljo v oktobru je na pobudo žetalskega in stoperskega Župnijskega sveta potekal skupni pohod na Donačko goro. Ta dan je bil lep, s soncem obsijan in tako kot naročen za opazovanje narave, kako se pripravlja na zimo, hkrati pa priložnost za

pogovor in druženje s farani obeh župnij. November smo pričeli s praznikom vseh svetih, ta dan je bila na pokopališču sveta maša za vse pokojne na tem pokopališču in priložnost, da se spomnimo naših dragih s poklonom cvetja, prižiganjem sveč in molitvijo.

Z novembrom smo stopili v novo cerkveno leto, ko smo na prvo adventno nedeljo prižgali prvo svečko na adventnem venčku, kar pomeni, da se pripravljamo na božič – Jezusovo rojstvo. V naši veroučni učilnici se je letos v soboto pred prvo adventno nedeljo zbralo 27 otrok, ki so ob pomoči katehistinje gospe Andreje izdelovali adventne venčke in tako spoznavali simboliko in pomen venčka. Vsi ti venčki so bili v nedeljo pri maši blagoslovljeni, potem pa so jih otroci odnesli domov, kjer bodo prižgali svečke, vse do božiča. V adventnem času poteka tudi akcija Otroci za otroke. Pri verouku so

otroci dobili adventne koledarje, v kateri je zgibanka, v katero otroci doma zbirajo denar za lačne otroke v Afriki.

4. decembra je našo župnijo obiskal Miklavž. V cerkvi je veroučna dramska skupina pripravila igro o sv. Miklavžu, Ber Uroš pa je vsem zbranim zaigral na harmoniko dve pesmi. Zatem je otroke razveselil s svojim prihodom Miklavž. Otroke je nagovoril in preveril, če znajo zmoliti kakšno molitev, kar so mu tudi pokazali, hkrati pa povedali, da so bili v minulem letu pridni, da so ubogali starše ter si tako zagotovo zaslužijo darila, katera jim je Miklavž tudi razdelil. Ob tem se želimo zahvaliti vsem nastopajočim za njihov trud in sodelovanje, zahvala gre tudi staršem za prispevek za darila članom ŽPS, ki so darila pripravili, in vsem donatorjem za darove.

Kmalu bo božič, preživimo ga v krogu družine, spomnimo pa se tudi osamljenih, podarimo jim delček svojega časa in jih razveselimo s svojim obiskom in jim s tem polepšajmo prihajajoče praznike.

S.G.

Učiteljici Veri v slovo

V zadnjih novembrskih dneh se je po dolgotrajni bolezni skromno in tiho, kot je živela, poslovila upokojena učiteljica Vera. Njeno slovo je nenadomestljiva izguba za vse njene, še posebej za njenega soproga Gusteka, s katerim sta si delila praktično vse življenje in je v letih bolezni vzorno in nesebično skrbel zanj.

Je pa tudi velika izguba za Osnovno šolo Žetale, v kateri je bila pokojna Vera v povojnem obdobju eden najpomembnejših stebrov.

Pokojna Vera je bila učiteljica v pravem pomenu besede. V praksi je udeleževala dejstvo, da biti učitelj ni le poklic, temveč poslanstvo, za katero moraš biti rojen, če hočeš biti uspešen. Učiteljski poklic ji je bil tako rekoč položen v zibko. Starejše generacije se še vedno z ljubeznijo in s hvaležnostjo spominjajo njene mame in njenega socialnega čuta za revne haloške otroke. V tem duhu je odraščala in bila vzgojena tudi Vera. V težkem povojnem času, ko je revščina dejansko gledala iz vsakega

kota, učiteljica Vera ni bila samo učiteljica, svojim otrokom je pogosto bila kot druga mama. Dejstvo, da je sama zrasla in živela v tem okolju, ji je pomagalo razumeti tudi po 54 parov oči, ki je pogosto lačnih, mokrih in premraženih od dolge poti radovedno in prestrašeno hkrati zrlo v svojo učiteljico. Pomagalo ji je razumeti, zakaj vsi ti otroci včasih ne morejo izpolniti vseh svojih obveznosti, oziroma obveznosti, ki si jih je zamislil nekdo v topli pisarni. Po drugi strani pa se je zavedala, kako zelo pomembno je znanje ravno za te otroke. Ti dve na videz nasprotni zahtevi je znala čudovito usklajevati. Tudi zato jo bodo generacije njenih učencev ohranile v trajnem spominu. Ko bo minila bolečina ob njeni izgubi, bo ostal prijeten občutek, da smo bili del njene življenjske zgodbe, da smo bili del življenjske zgodbe plemenitega človeka.

Težko je besedami izraziti vso hvaležnost in zahvalo za celotno življenjsko delo, zato ob koncu:

«Draga učiteljica Vera, v 200-letni zgodovini šole Žetale ste izpisali eno najsvetlejših strani, zato v imenu kolektiva OŠ Žetale, v imenu vseh vaših učencev in v lastnem imenu: HVALA VAM.»

Ravnatelj Osnovne šole Žetale
Anton Butolen

Gospod Stanko Vogrinc zopet brska s spomin po preteklosti. S preprostimi besedami je oblikoval naslednjo pesem:

*Čas kolin
velik čas je za nas, rečem jaz.
Ko zredijo gospodinje vel'ke in debele svinje,
gospodar pa za d'nar volov par.*

*To je čas, ko moragospodinja zgodaj vstat'.
Ima dost' skrbi in dost' trpi,
ko potico v peč potico vsaja.*

*Prašič je že rejen,
v klobase, v pečenko narejen,
kašnice so gvirčane in porane,
a še niso zapečene.*

*Pokličimo še Lizo,
da nam uredi mizo.
Bo žlice razdelila
in z dobro juho nas gostila.*

*Bo prišel še godec,
bo dobil svinjski gobec,
bo poskočne godel,
saj ima že kmet že dolgo let
dobro vino v klet'.*

*Bog živi gospodarja,
ki nam vince da brez d'narja,
saj bo kmet v nebo vzet'.*

*Po ljudskem izročilu zapisal
Stanko Vogrinc*

KOŽUHANJE

Ob občinskem prazniku se odvija vrsta prireditev. Ena od »mlajših« je ličkanje koruze oziroma kožuhanje, ki so ga letos pripravili že tretjič.

Pri Kolarjevih v Dobrini so spet pustili na njivi nekaj koruze, jo ročno potrgali ter pripeljali domov. Koruzno klasje je čakalo pridne kožuhače. Okoli osme ure zvečer smo se lotili dela. Čeprav nas je bilo veliko, smo hiteli kot na kakšnem tekmovanju. No, na začetku je bilo tekmovanje v luščenju koruze – malo za šalo, malo zares. Kup klasja se je hitro nižal. Furmanova Viktor in Klemen sta zaigrala, razlegla se je pesem, ob klepetu in šalah smo z delom kar prehitro končali. Starejši se še spomnimo pravega kožuhanja, ki se je včasih zavleklo dolgo v noč, ali pa tudi noč za nočjo, če je bilo veliko koruze. Takrat

se je zdelo to opravilo mnogo bolj naporno. Potem so prišli na pomoč stroji kožuhalniki. Ljudje so postavljali koruznike, koruze niso več obešali na rante. Kožuhalniki so bili hitri, a nevarni. Zdaj koruzo večinoma silirajo ali pa kar na njivi zličkajo ali celo zluščijo. Kako bo pa čez deset ali več let? Kdo ve! Pogosto govorimo: »O, kako lepo je bilo nekoč! Ljudje so imeli več časa, več so se družili, peli, plesali...« Ampak najraje se spominjamo lepih trenutkov. Delo je bilo predvsem fizično, ljudje so ob obdelovanju zemlje zelo trpeli. Pridelki niso bili tako obilni, jedli so domačo, pogosto zelo skromno hrano, tudi denarja je bilo malo. Težko primerjamo način haloškega življenja nekaj desetletij nazaj in sedaj.

Kožuhanje pri Kolarjevih smo zaključili z obilnim prigrizkom in pijačo. Ženske so poskrbele za domače raznovrstne dobrote, moški pa za pijačo. Lepo je, da pride vsako leto tudi več otrok s starši. Le tako bodo lahko vedeli, kako se kožuha. Za smeh sta poskrbela Pepi in Binika, za lepo petje pevci, za dobro razpoloženje pa prav vsi.

Leto bo hitro naokoli in spet bomo kožuhali...

M.S.

Fazani

Čeprav so pred nami božično-novoletni prazniki, se mi misli včasih vračajo nazaj tja do velikonočnih praznikov. V tistih dneh imamo gospodinje veliko dela, a prazniki imajo svoj čar. Tudi pri našem križu imamo takrat blagoslov jedi. Vesela sem, da se tam srečamo sosede od daleč naokrog, se kaj pogovorimo in tudi nazdravimo. Skrita misel se mi prikrade, pomislim na sosede, ki so še lani bili z nami, letos pa jih več ni.

Tako je bilo tudi letos – lepo vreme in prijetno vzdušje, drugo jutro pa velikonočni zajtrk in maša po stari tradiciji. Ko smo se pripeljali od maše, smo uzrli fazana, kako se sprehaja po našem dvorišču, tako lep in prav nič plašen. Po kosilu so se začeli zbirati naši in sosedovi fantje, nato so se odpravili na bližnji grič, na Ledinčko pušo na pokanje s karbidom. V presledkih med glasnim pokanjem je s puše odmeval smeh fantov, zazvenela je pesem. Fazan pa je kar vztrajal na dvorišču. Nič se ni bal. Nenavadno. Morda je bil naš. Prejšnje poletje smo namreč dobili mlade fazane, ki smo jih vzgojili ter spomladi spustili v naravo.

Trije fazani se vse leto vračajo v okolico naše kmetije in nas z oglašanjem razveseljujejo. Upam, da jih ne bo dobila kakšna lisica ali drugi sovražnik. Želim, da bi v naravi našli družice in se razmnoževali ter nas s svojim posebnim oglašanjem in lepoto še naprej razveseljevali.

Darinka Pulko

Lovska družina Žetale na občinskem prazniku

V Globočecu pri gospodu Janku

Bil je prvi dan grudna, za katerega velja rek:

**»Če grudna bliska in grmi,
za leto prihodnje vetrove budi.«**

Nahajala sem se v ozki, mirni dolini, za katero se mi zdi, da je nikoli ne obišče veter. Kraju pravijo po domače Globočec – to je zares kraj, ki se je zaril globoko v dolino. Zagotovo je tudi zelo lepo spomladi, ko vse ozeleni in zadehti. Že mora biti zanimivo, čeprav včasih težavno, da je lahko gospod Janez Kozel doživel že toliko dni oziroma let v tej dolini. 20. grudna šteje 84 let. Je pravi mojster v kuhi. Sam pravi, da dobro obvlada klasiko kulinarike, sodobne priprave kosil bi mu vzele preveč časa. Rad kuha, za peko kruha pa ni razpoložen. Tega dne sem slišala mnogo

lepih, zbranih besed od gospoda Janka.

Tu je njegov rojstni dom, seveda moderno obnovljen. Zanimivo je družinsko drevo prednikov. »Tu je živel moj pradedek Urban Puh, življenje sta nadaljevala moja babica Zofija in dedek Tonček. Stari oče ali dedek je mnogim ledik fantom poiskal nevesto, rekli so, da jih je ženin. Hodil je na koline na Rodni Vrh, tam je živel »pajb« ki se je pisal Kozel. Prišel je na ogled in rekel: »Joj, v tej grabi pa že ne bom živel.« A usoda je hotela, da je prišel v to grabo. Tako je nastala družina Kozel, mama Katarina in oče Janez Kozel sta zaživela zakonsko življenje v Globočcu oziroma v Dobrini 58. Rodili so se otroci. Sedem jih je bilo. Prvorojenec Janko je postal gospodar 16 ha velike kmetije. Mama

Katarina je umrla pri 42 letih, vzelo jo je težko, revno, haloško življenje. Sestra Katarina je dolgo gospodinjala, nato se je poročila h Golobovim na Koreno. Pisalo se je osemindeseto leto prejšnjega stoletja. Preprosta kmečka ljubezen me je združila s Planjškovo Marijo s Potnega Vrha. Bila je rojena za kmetovanje. Obhajali smo preprosto, skromno, zanimivo kmečko gostijo. Leta 1959 se je rodil sin Jani, ki živi v Dupleku. Vesel sem, da si je izbral poklic, ki ga z veseljem opravlja. Včasih sem v skrbeh, da se mu ne bi kaj pripetilo; sedeti za volanom v današnjem času ni preprosto. Mnogo ve povedati naš Jani, kako se je odvijalo življenje na ladji, saj je bil 9 mesecev splošni mornar. Drugorojenka je Irena, z njo in zetom Jožetom živimo

skupno kmečko življenje. Hčerka Marija živi z družino na Ptuj, zadnja hči Olga pa je zaposlena v Gorišnici. »Tudi jaz se vseh spomnim kot skromnih in tihih učencev osnovne šole. Olga je bila prava atletinja, kar sredi razreda se je postavila na roke, spretno hodila po razredu in naredila preval. To je v mladem življenju počel tudi ata Janko.

»Vsi štirje otroci so si ustvarili družine, živijo svoje življenje, prihajajo domov, me spoštujejo in imajo radi. To me najbolj veseli in osrečuje. Žalostno je, da že skoraj dve leti živimo brez mame, oziroma žene. Šest let je preživela na vozičku, a je bila do konca življenja dobrih misli, z mojo pomočjo je skrbela za svojo osebno nego, a sem čutil, kako se ji življenje enači s svečo, ki pri gorenju počasi ugaša.«

Pa sva se zopet sprehodila po Jankovem življenju. Druge svetovne vojne gospod Janko ni služil. Bil je droben in šibak, vedeli so, da ni za topovsko hrano. Vojaški rok je odslužil v Beogradu kot vojak Titove armade. Včasih se sreča z misljo, da bi še pogledal v Beograd, ki se je od takrat zelo posodobil. Z ženo sta večkrat poromala na svete poti: na Brezje, Svete Gore, na Ptujsko Goro, trikrat sta okusila slanost Jadranskega morja. Rada sta zaplesala. Gospod Janko še vedno rad poje, tudi v cerkvenem zboru se pridruži s svojim glasom pri sveti maši. Spominja se dogodkov z gostij, večkrat je bil tudi starešina in govornik ob slavnostih, ljudje so ga radi poslušali. Na dveh straneh sta bila tudi botra ob krstu in birmi. In še moj spomin: Bilo je v času slavlja valet in zaključka osnovnega šolanja sina Janija. G. Janko je vstal in zaslišala se je njegova beseda zahvale učiteljem za delo in pametni nasveti učencem. To je nepozabno. Še Jankov spomin: »Bilo mi je šest let. Z očetom sva naložila lojtrni voz drv, vstala po polnoči,

napregla krave in peljala po vodni strugi do gramozne ceste Žetale-Ptuj drva na sejmišče v Ptuj. Jaz sem se zavil v krmo na vozu in sladko spal. Oče je vodil krave in že sva prispela v Tržec, ko se je svitalo in zagledal sem mogočno stavbo tam daleč in oče mi je rekel: to je Ptujski grad, tja bova kmalu prispela. A je trajalo še dolgo. Ko sva prispela na trg ob Dravi, so prihajali kupci. Včasih sva hitro prodala kvalitetna drva. Včasih pa se je zavleklo do popoldneva, takrat je oče obrnil smer, zapeljal drva na dom bogatega Židu in v temi sva prispela v Globočec. Bili so hudi časi, tega mladi ne morejo razumeti. Tudi tega ne, da včasih nisem šel 14 dni k pouku, ker je bilo mnogo dela doma. Zaostajal sem v branju, pa sem sedel na prag kleti, ogrevalo me je toplo sonce, tako dolgo sem vztrajal, da sem se naučil brati. Kako drugačni so danes časi, dovolj je kruha in drugih jedi, v mojih otroških letih pa smo večkrat stradali. Tudi o čarovnicah so radi govorili ljudje. Jaz nisem in ne verjamem v tako življenje. Tudi po televiziji vedežujejo, to so prazne besede. Jaz rad spremljam zgodovinske, pokrajinske in vsakodnevne dogodke po TV, kaj preberem, oddaje Radia Ognjišče pa me spremljajo ves dan. Živim po ustaljenem urniku, vstajam ob pol sedmih; če kdaj zaspim, se mi

to pozna ves dan, težko nadoknadim zamujeno. Prodaja »šnopsa« je bila nekoč tudi dohodek. 40-litrski »plucar« je oče dal v koš in jo kar čez hribe mahnil na polje, izognil se je žandarjem, ki so radi spremljali tako trgovanje.

Danes je življenje lepo, dobro še slišim in vidim, sem vesel obiskov mojih otrok, imam šest vnukinj, enega vnuka in štiriletno pravnukinjo. Družimo se ob kolih, osebni praznikih. Lepo sva preživela z ženo zlato poroko leta 2008, zdaj sem sam v kuhinji, delo me krepi.

Še nekaj besed o mojem delu v Cinkarni Celje. Skoraj 18 let sem se vozil v dobro uro oddaljeno delovno mesto v Cinkarno, tako sem si prislužil pokojnino, s katero živim in še komu kaj kdaj podarim.«

Mnogo lepih besed je zdrselo v spomin tega meglenega popoldneva ob dobri kavi, narezku in svetli kapljici. Tudi zet Jože, ki sem ga dolgo pričakovala, je sodeloval ob zaključku pogovora. Ljubitelji branja, preberite nekaj utrinkov Jankovega življenja v Žetalskih novicah in lepo pozdravljeni.

Za Ž.N. M.K.

Pri gospe PEPCI

Kako naj zapojem pesem o življenju, ki ima veselo, otožno vsebino o mislih, o skrbah, o vsakdanjem delu, o prijateljstvu, o ljubezni do svojih najbližjih? Sprehodim se na Lubejev breg, od koder vidim vse naokoli, najraje ustavim pogled na Maclju in na Donački gori. Že smo zbrani v topli kuhinji, kjer diši po dobrotah. Klepetamo: sin Ivan, snaha Marija, Poldi in jaz, Marija. Samo ne vem, kako naj začnem; Lubejeva Pepca – oma je tiha. Govori, če jo nagovoriš, ni več tista, postavna, močna, nasmejana, zgovorna, za šalo pripravljena Pepca Lubejeva. Tako ji pravijo nekateri. 6. avgusta 1928 je kot tretje rojena sprejela Lubejev breg, odraščala, obiskovala osnovno šolo, včasih tudi izostala od pouka, ker je bilo doma dela na pretek. Že od rojstva jo je odlikovalo vestno delo v hiši in zunaj nje. Hitro je postala dobra kuharica, pekarica in natančna delavka na vrtu, njivah. Neizmerno je ljubila zelene livade, bogate razvejane gozdove, neverjetno jo je klical Macelj, po naše Log, mnogo kilogramov borovnic in cevijeka (maline) je nabrala, kuhala sok in ga delila obiskovalcem. Bila je prava gobarka, kdo bi vedel, kolikokrat je napolnila cenko z jurčki in lisičkami. Tisto velikansko reto je bilo mnogokrat polno posušenih gob in srečni so bili dobitniki teh proizvodov.

Ta Pepca je taka mama, da je za njeno pot težko najti besede in orisati njeno življenje. Že več kot 20 let delim z njo sorodstvo. Obe sva, tako pravijo, dobri tašči, imava skupne vnuke, obe se jih neizmerno veseliva. Oma ima vnukinjo Majo in vnuka Matica kar doma, se z njima šali in deli veselje. Trije vnuki prihajajo iz Celjskega in pravijo, da je njihova oma zelo dobra, vedno ima v torbici bonbone in čokolado zanje. Vnukinja Mateja je tudi že mamica, tako je postala gospa Pepca praoma.

Pa še nekaj o Skokovem Tončku – možu gospe Pepce. Rojstni kraj mu je bila Dobrina, kjer je odraščal in vodil ekonomijo, nato se je zaposlil

kot trgovec v Majšperku, od leta 1968 do upokojitve je bil zaposlen v Merkatorjevi trgovini v Žetalah. Bil je delaven in skrben, zelo je bil povezan s tremi sinovi. Prvi sin Miran se je rodil leta 1954. Živeli so v Dobrini, mati Anika jih je zvalila na Lubejev breg, ker je bilo mnogo dela, Pepca in Tonček pa delavnih rok, in zagospodarila sta na tej kmetiji. Zamenjala sta s slamo krito hiško z novo, zidano, in tu so živeli srečno in delovno še s sinom Binekom in najmlajšim Ivanom, ki vzorno kmetuje, posodablja proizvodnjo in skrbi za mamo Pepco, ki mora za vzdrževanje zdravja zaužiti okrog 20 tablet dnevno in vsak drugi dan v tednu ležati v ptujski bolnišnici kot dializni bolnik. To je strašno trpljenje, ni več tiste ustvarjalnosti, ki se je kazala na vrtu, njivah, v hlevu, nič več tistega smeha in besed humorja. Spomni se na dva brata, Jožeta in Srečka, ki jo večkrat obiščeta. Tudi gospa Mimika in Pavla prihajata. Prvorojenca Lojzeta že dolgo ni, tudi Franc je odšel v večnost, gospa Martina je tragično preminila v Kanadi, tudi Tončija že dolgo več ni. Brat Johan je živel samo 6 mesecev in je bil dvojček gospe Pavle. Tudi Ančka je že umrla in brat Štefan se je že zdavnaj poslovil od življenja. Leta 2003 je umrl Tonček Skok, tako je gospa Pepca vdova že 8 let. Z možem Tončekom sta bila večkrat na morju. Nista bila romarja, sta pa vedno obiskovala mašne obrede v farni cerkvi, rada sta pela, posebno Tonček je v družbi rad zapel, bil je zanimiv pripovednik in ljubitelj zemlje ter živine.

Ljudje so vedno radi prihajali na obisk in dopust k hiši v Žetalah 49. Redne obiskovalke in dobre Pepčine prijateljice so bile Dolajnska Ivanka, Mihetva Micka, soseda Štefka, pa Podpečna Malika in še marsikdo. Vedno je postregla s štrukeljci, štruklji, gibanico, kruhom, ki ga je tudi delila. Že od nekdaj je bilo pri njih na mizi raznovrstnih jedi, tradicija se nadaljuje.

Oma je podarila svojim otrokom

ljubezen do dela, do soljudi, do petja, in seveda še mnogo humorja. Ob kolinah se zberemo na Skokovem, se veselimo in obujamo spomine na pretekle čase. Sin Ivan zna povedati mnogo doživetij. Lepe spomine ima na strica Franca, ki je bil sramežljiv, boječ. Nekoč so ga poslali k Nanteku po med. Le-ta je bil dobričina in je Francu odrezal kos kruha in mu podal žlico, naj si zajame medu. Franca pa je bilo sram in ker mu Nantek ni več ponujal, je šel domov. Doma je dve uri glasno jokal, ker se ni posladkal z medom.

Nekoč so pri Potočnikovih živeli od lesa, iz gozda so zvozili mnogo drv, celo na Ptuj so jih vozili, oče jih je dobro prodal, kupil kruha in klobas, da so vsi otroci vedeli, kdaj je bila uspešna prodaja. Tudi med drugo svetovno vojno je bilo hudo, oče Lojz je marsikomu povedal, kako se je izognil smrti. Ivan zna slikovito pripovedovati zgodbo o partizanih in Nemcih, ki so ob koncu leta 1944 obiskali Potočnikovo domačijo.

Pa še nekaj spominov Ome Pepce: zanimivo ji je potekal čas, ko je bila zaposlena v osnovni šoli Žetale in delila malico lačnim otrokom. Prala je pri Žerakovih.

Pozimi so povabili na dom »šoštarja«, ki je popravil stare čevlje, naredil pa je tudi nove iz svinjske kože. Čevlje je bilo potrebno pošteno namazati z mastjo, da niso prepuščali vlage. Zanimivo je bilo ob pobiranju kostanjev, te so prodali in je bil dinar za lažje gospodinjstvo.

To je zgodba življenja, ki ga deli oma Pepca s sinom Ivanom, dobro skrbno snaho Marijo, z vnukinjo Majo in vnukom Maticem.

Najlepše pa je, ko se zberejo sinovi, snaha in njihovi otroci pri omi Pepci, se veselijo ob dobrotah, veselo zapojejo in se šaliyo.

Bili smo prijetna družba v soboto popoldne. Hvala vam za dobre in nasvidenje.

M. K.

Zahvala

Plavčak Janez, stanujoč Žetale 40, se zahvaljujem vsem dobrim ljudem, ki so mi priskočili na pomoč pri izbruhu požara, 12. in 13.10.2011 v večernih urah.

Prav posebej se zahvaljujem Božu Pulku za skrb, pri katerem se lahko tega večera tudi prenočil. Zahvaljujem se tudi sosedom Pšeničnik, ki mi

še danes stojijo ob strani.

Neizmerna hvala pa predvsem Občini Žetale, ki mi je pomagala do novega stavbnega pohištva (oken in vrat). Prav tako se iskreno zahvaljujem članom Rdečega križa in Civilne zaščite za njihove prispevke.

Seveda mi zmeraj stojita ob strani tudi sin Jani z družino in sin Tone in

mi po svojih močeh pomagata.

Kakorkoli gledam skozi to krizo, vam sporočam, da še obstajajo dobri ljudje, zato sem v tem trenutku vsakemu posebej zelo hvaležen.

Še enkrat hvala vsem, vesel Božič in obilo sreče v letu 2012.

Janez Plavčak

ZANKE IN UGANKE

1. V spodnjem stavku se skrivajo tri živali. Najdi jih!

Pesti ga črvičenje v želodčku, razen tega pa je zdrav.

2. Kateri dve živali pomenita isto kot napravi za kaznovanje napačno parkiranih avtomobilov?

3. Kdo je bil Thomas Alva Edison?

- izumitelj vlaka
- izumitelj žarnice
- izumitelj računalnika
- izumitelj zgoščenke
- izumitelj telefona

4. Katera beseda je pravilno napisana?

- PRECEDNIK
- PRESEDNIK
- PRESEDNIK
- PRETSEDNIK

5. Črke naslednjih besed so pomešane. Katera od teh besed ni sadež?

REGNVIKA BALKOJO ŠIKPTO IMADNARAN

Uganke

Iglice ima in zelena je vso zimo,
v decembru jo z obeski, z lučkami krasimo.

Ta lepotica belo deblo ima,
jeseni pa mnogo "kačic" z nje binglja.

Če putki strešico odbiješ,
južni sadež brž odkriješ.

Mami privabi solze na lica
in v jok spravi neustrašnega strica
pa ni ne nesreča niti krivica,
ampak sloveča kuharska kraljica.

Rešitve: pes, črv, pajek, lisica;
izumitelj žarnice; predsednik; piškot
Rešitve: smreka, breza, kokos, čebula

PESEM NAS ZDRUŽUJE

Ob 10-letnici delovanja Ženskega pevskega zbora Žetale

Prisluhni reki... Neustavljivo teče od svojih drobnih izvirov preko ožin in prepek.

Reka, ki te potegne v svoj hitri tok in te nosi v negotovost jutrišnjega dne. Spotoma ti pokaže mnogo lep-ega, mnogo radosti, veselja, a postavi tudi mnogo preizkušenj in ovir.

Kot reka, ki teče vedno le naprej, je tvoje, je moje, je naše življenje.

Če pogledaš še bolj natančno, se ti zdi življenje tako vpeto v okvir dogajanja današnjega sveta, kot je vpeta struna v ohišje violine. Zven strun bo odvisen od vrste lesa, od spretnosti mojstra izdelovalca, ki violino oblikuje. Od mojstra, ki vzame violino v svoje roke in z lokom drsi po strunah, bo na koncu odvisno, ali bo morda zvenela žalostno ali poskočno, veselo... Tako soodvisne so naše usode, naša življenja. Vse bolj globalni svet nam postavlja okvire, kjer je tempo današnjega časa hiter in postaja vse hitrejši.

V tem hitrem toku življenja je svoje mesto našla pesem, ki jo zapojemo...

Poslušaj pesem... To je naša pesem. Pesem iz srca. Pesem, ki jo začutimo, ki nas prevzame in ki nam daje misliti.... To je pesem ljubezni, pesem rojstva in minevanja. Je pesem, ki se smeji in ki se joče, je budnica in je uspavanka. Pesem, ki je kot molitev, ki nam

napolni dušo ...To je pesem, ki nas uči in nas združuje. To je pesem, ki nosi v sebi domovino, eno in edino. Je kot trden steber v vihravosti današnjega časa.

Vse to in še mnogo več je pesem, ki jo pojemo. Povezala in združila je skupino žensk, ki nosimo pesem v srcu. Povezuje nas že celih 10 let!

Dobro se še spominjamo prvih srečanj. 13 žensk se nas je decembra 2001 zbralo na pobudo takratnega (in sedanjega) župana Občine Žetale, da ustanovimo ženski pevski zbor. Vsaka je kasneje pripeljala še kakšno znanko in kaj kmalu nas je bilo 24. Bile smo pripravljene, da začnemo z učenjem petja zborovske pesmi. Prva srečanja so bila vznemirljiva, polna pričakovanj in novih vtisov. Polagoma smo se bolje spoznavale z našo pevovodjo, Valentino Vidovič, ki je utirala nove korake na tem področju, saj v Žetalah že dolgo ni deloval nobeden zbor. Dobro zastopano pa je bilo takrat sicer kvalitetno ljudsko petje, ki je še vedno sestavni del tradicije petja v kraju.

Imele smo veliko srečo, da je bila ga. Vidovič pripravljena sprejeti izziv izpiliti glasove, pretežno nevjane tega načina petja tako, da bi zazveneli v harmonično celoto. Bilo je potrebnega kar precej truda in vztrajnosti. Skupaj smo uspele. In to v presenetljivo kratkem času. Že februarja 2002 je zborovska pesem prvič zazvenela na odru žetalske kulturne dvorane! Dobra dva meseca kasneje smo kot edini ženski pevski zbor in hkrati zbor z najmlajšim stažem nastopile na 28. območni reviji pevskega zbora na Ptuj (glej Žetalske novice, junij 2002) in pozele veliko zanimanja in priznanj! Ženski pevski zbor je tako zrasel in zaživel.

Kmalu je zbor dobil povabila za nastope na več drugih krajih. Tako so se skozi leta vrstili številni nastopi; naj jih naštejemo le nekaj v desetih letih delovanja 2001-2011:

- prireditve vsako leto ob 8. februarju, kulturnem prazniku
- prvi nastop na Območni reviji pevskega zbora na Ptuj leta 2002
- prvi letni koncert zbora spomladi 2003
- nastop v Gotovljah v Savinjski dolini ob materinskem dnevu leta 2003
- nastop na koncertu Moškega pevskega zbora DPD Majšperk leta 2003
- otvoritev Ekološke pohodne poti v Dobrini leta 2003
- slikarski ex tempore, ki je vsako leto v mesecu juniju v Žetalah,
- 50 let PGD Žetale leta 2003
- otvoritev mrliške vežice
- letni koncert zbora aprila 2004
- otvoritev Pohodne poti k izviru Sotle leta 2004
- otvoritev ceste Varvasela-Gruškovje
- 110-letnica Mešanega pevskega zbora Gotovlje v

novembru 2004

- nastop z Mešanim pevskim zborom Rogoznica leta 2004
- letni koncert zbora junija 2005
- letni božično-novoletni koncert decembra 2006 ter podelitev Gallusovih priznanj
- ob 5-letnici zbora
- kulturni maraton Žetale leta 2006
- Jožefov koncert v Cirkulanah v letih 2006 in 2009
- nastop na 10. gozdarskem tekmovanju leta 2009
- božično-novoletni koncert leta 2009
- odkritje spomenika padlim in pogrešanim v I. in II. svetovni vojni
- gostovanje v sosednji Hrvaški v urmancu leta 2010
- proslave ob Dnevu državnosti
- sodelovanje na dobrodelnem koncertu za pomoč pogoreli družini Piškur
- otvoritev slikarske razstave v gradu Hamre, Majšperk, leta 2010
- božično-novoletni koncert 2010 v cerkvi Marije Tolažnice leta 2010
- vsakoletni nastopi na osrednji prireditvi občinskega praznika občine Žetale
- nastopi na številnih srečanjih starejših občanov ob občinskih praznikih

Kot rečeno, je to samo okvirni pogled na nastope, ki jih je dejansko bilo mnogo več od naštetega.

10 let ni zelo veliko, a tudi malo ni! Odvisno, s katere plati pogledaš.

Pa vendar. če si predstavljaš 2,5 ure za vaje na teden, pomnožiš to s štirimi tedni, 10 meseci in še z 10 leti ter seveda v povprečju skozi leta z 18 pevkami in zborovodkinjo, nanese to vsaj 18.000 ur.

K temu bi morali dodati številne ure, ki smo jih poklonile za priprave in odhode na nastope ter za opravljene nastope. Površna ocena bi hitro pristala na krepko čez 20.000 prostovoljnih ur. V dnevih bi šteli preko 800 – 900 dni. To pa je že spoštovanja vredno število ur, mar ne!

Čas dela hitre in dolge korake... Skupaj smo prepotovale deset let in smo na to ponosne. še posebej nas je

ponosnih 11 pevk, ki vztrajamo od samega začetka. Kar nekaj jih je pred časom odšlo, nekaj se jih je priključilo naknadno. S hvaležnostjo in z dobro mislijo se spominjamo vseh, ki so v zboru delovale in so iz takih ali drugačnih razlogov (študij, zdravje, družina, oddaljenost) odšle. Trenutno imamo optimalno sestavo po glasovih, vendar si želimo, da bi bil zbor številčnejši in bi lažje izvajal zastavljene cilje.

V teh letih smo se naučile mnogo koristnega in dobrega za dušo in srce, kot radi rečemo. Po tej poti smo spoznale druge kraje in nove prijatelje, doživljale nepozabne trenutke. Veliko smo se smejale, a se včasih tudi resno pogledale... Tudi to je povsem normalno, kadar je treba reševati probleme. A za dežjem vedno posije sonce... Kljub vsem obveznostim smo si znale vzeti čas tudi za prijetno druženje na kakšnem izletu po naši lepi domovini.

Naš jubilej smo proslavile tako, da smo posnele zgoščenko (CD) in priredile koncert 10.12.2011, na katerem so kot gostje nastopili domači moški pevski zbor, MPZ Majšperk, ter citrarka Petra Grabrovec iz Podlehnik in harmonikar - domačin Andrej Kos čudovitim izvajanjem glasbe na diatonično harmoniko..

Seveda brez financ ne bi zmogle. Tu smo imele podporo s strani našega osnovnega financerja, Občine Žetale. Sredstva so pričakovano skromna, saj je Občina investicijsko naravnana in je nekoč vsak tolar, zdaj euro dobrodošel za zagotavljanje boljše infrastrukture v kraju. To povsem razumemo in smo za prejeta sredstva hvaležne in rade nastopimo na vseh prireditvah v kraju. Za opravljeno delo in za dosežke tekom 10 let nam je Občinski svet Občine Žetale podelil občinsko priznanje za 5 let delovanja, letos je zbor prejel zlato plaketo, zborovodkinja Valentina Vidovič pa priznanje župana. Podpora g. župana, ki je župan od prvega dne ustanovitve občine pa do danes, nam je bila mnogokrat vrednejše plačilo od denarja, saj nas je nagradil z besedami in nam vlil volje za naprej.

V izjemno zadovoljstvo in čast nam je, da smo vsa leta imele podporo v naši čudoviti domači publiki, ki nas je znala vsakokrat zelo vzpodbuditi s svojo

udeležbo in z iskrenimi aplavzi.

Hvaležne smo našemu predsedniku društva, ki je vseskozi dihal z nami in se z nami veselil vsakega napredka, vsakega nastopa. S skromnim hvala naj mu na tem mestu izrazimo, kar smo morda prereditko povedale na glas...

Zahvala gre vsem donatorjem, ki so nam finančno priskočili na pomoč, da smo lažje zmogle finančno breme.

Hvala našim bližnjim, našim družinam, da so nas razumeli in postorili namesto nas naše delo, kadar smo morale zaradi vaj in nastopov zdoma.

Pevke smo vesele, da smo uspele narediti dovolj trdne stopinje na poti k tradiciji zborovskega petja v Žetalah in da je to desetletje le ena izmed številnih postaj na tej poti v prihodnje.

Vedno ostaja hrepenenje po nedoseženem. Otrokom in vnukom bi radi pustili lepši svet, prijazen in odprt, a hkrati samozaščiten, saj vemo, da vse, kar prihaja od drugod, ni le dobro in je na daljši rok lahko tudi škodljivo. Največkrat se temu ne da upreti. Tako kot se ne moremo upreti vplivom tujih uspešnic, ki bi skoraj izpodrinile slovensko pesem. Vendar lahko veliko naredimo za to, da slovensko pesem gojimo in ohranjamo, da ostane živa. Naš kraj nosi podobo idiličnega podeželja in zaradi tega predstavlja biser, ki ga moramo ohranjati. Vse več nas je, ki želimo ustvarjati skupno podobo prijaznega, toplega in harmoničnega kraja, v katerem se bomo vsi dobro počutili. Kljub močnim ambicijam, da ustvarimo tehnične pogoje in infrastrukturni razvoj, nam mora biti na prvem mestu še vedno, da vse to počnemo z veseljem, da se radi družimo, si pomag-

amo in si želimo dobro.

Pri tem se spomnimo dobrih staršev, ki so nas učili slovenske besede in prvih, seveda slovenskih, pesmi. Z leti človek spozna, da je v pesmih veliko življenjskih resnic. Pesem nas hkrati spomni na naše korenine, na to, da izhajamo iz trde haloške zemlje in da smo z njo neločljivo, celo usodno povezani...

V čarobnem decembru, ko dolga noč preganja kratek dan in smo v pričakovanju srebrnih snežink, si privoščimo malo počitka. Dnevi so že napolnjeni s predprazničnim vzdušjem in dolgi večeri že razsvetljeni z drobnimi lučkami. Vsem želimo prijetne praznike in naj vam v srcu sveti iskrica sreče in upanja povsod, kamor se bo namenil vaš korak... In, dragi ljudje, če bo le nanese priložnost, zapojte kakšno lepo, slovensko. Naj pesem pove, kar čuti srce...

Vikica Kidrič

